

Službeni list

Europske unije

C 408

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 65.

24. listopada 2022.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2022/C 408/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2022/C 408/02	Predmet C-184/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 7., članak 8. i članak 52. stavak 1. – Direktiva 95/46/EZ – Članak 7. točka (c) – Članak 8. stavak 1. – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 6. stavak 1. prvi podstavak točka (c) i članak 6. stavak 3. drugi podstavak – Članak 9. stavak 1. – Obrada nužna radi poštovanja pravnih obveza voditelja obrade – Cilj od javnog interesa – Proporcionalnost – Obrada posebnih kategorija osobnih podataka – Nacionalni propis koji nalaže objavu na internetu podataka sadržanih u izjavama o privatnim interesima fizičkih osoba zaposlenih u javnoj upravi ili direktora udruga ili ustanova koje primaju javna sredstva – Sprečavanje sukoba interesa i korupcije u javnom sektoru”)	2
2022/C 408/03	Spojeni predmeti C-273/20 i C-355/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Bundesrepublik Deutschland/SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20) („Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Politika useljavanja – Pravo na spajanje obitelji – Direktiva 2003/86/EZ – Članak 10. stavak 3. točka (a) – Članak 16. stavak 1. točka (b) – Pojam „maloljetno dijete” – Pojam „stvaran obiteljski život” – Punoljetna osoba koja traži spajanje obitelji s maloljetnikom koji je stekao status izbjeglice – Relevantan datum za ocjenu svojstva maloljetnika”)	3

HR

Zbog zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti, neke informacije sadržane u ovoj objavi više ne mogu biti prikazane, pa je stoga objavljena njezina nova autentična verzija.

2022/C 408/04	Predmet C-279/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Bundesrepublik Deutschland/XC („Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Politika useljavanja – Pravo na spajanje obitelji – Direktiva 2003/86/EZ – Članak 4. stavak 1. prvi podstavak točka (c) – Pojam „maloljetno dijete” – Članak 16. stavak 1. točka (b) – Pojam „stvaran obiteljski život” – Dijete koje traži spajanje obitelji sa svojim ocem koji je stekao status izbjeglice – Relevantan datum za ocjenu svojstva maloljetnika”)	4
2022/C 408/05	Predmet C-332/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa/Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato („Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Ugovori o koncesiji – Osnivanje društva s mješovitom kapitalom – Dodjela tom društvu upravljanja „integriranom školskom uslugom” – Odabir privatnog partnera u postupku javne nabave – Direktiva 2014/23/EU – Članak 38. – Direktiva 2014/24/EU – Članak 58. – Primjenjivost – In house kriteriji – Zahtjev minimalnog udjela privatnog partnera u kapitalu društva s mješovitim kapitalom – Neizravni udio javnog naručitelja u kapitalu privatnog partnera – Kriteriji za odabir”)	5
2022/C 408/06	Predmet C-352/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Kúria – Mađarska) – HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt./Magyar Nemzeti Bank („Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Direktiva 2009/65/EZ – Subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) – Direktiva 2011/61/EU – Alternativni investicijski fondovi – Politike i prakse nagrađivanja rukovoditelja društva za upravljanje UCITS-om ili rukovoditelja alternativnih investicijskih fondova – Dividende isplaćene određenim članovima uprave – Pojam „nagrađivanje” – Članak 17. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo vlasništva”)	6
2022/C 408/07	Predmet C-391/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 7. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Latvijas Republikas Satversmes tiesa – Latvija) – Postupak koji su pokrenuli Boriss Cilevičs i dr. („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 49. UFEU-a – Sloboda poslovnog nastana – Ograničenje – Opravdanje – Organizacija obrazovnog sustava – Visokoškolske ustanove – Obveza izvođenja studijskih programa na službenom jeziku dotične države članice – Članak 4. stavak 2. UEU-a – Nacionalni identitet države članice – Zaštita i promicanje službenog jezika države članice – Načelo proporcionalnosti”)	7
2022/C 408/08	Predmet C-411/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Bremen – Njemačka) – S/Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit („Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Unije – Slobodno kretanje osoba – Jednako postupanje – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 24. stavci 1. i 2. – Davanja iz sustava socijalne sigurnosti – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 4. – Obiteljska davanja – Isključenje državljana drugih država članica koji su tijekom prva tri mjeseca boravka u državi članici domaćinu ekonomski neaktivni”)	7
2022/C 408/09	Predmet C-501/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Audiencia Provincial de Barcelona – Španjolska) – M P A/LC D N M T („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Nadležnost, priznanje i izvršenje odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću – Uredba (EZ) br. 2201/2003 – Članci 3., 6. do 8. i 14. – Pojam „uobičajeno boravište” – Nadležnost, priznavanje, izvršenje sudskih odluka te suradnja u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja – Uredba (EZ) br. 4/2009 – Članci 3. i 7. – Državljan dviju različitih država članica koji borave u trećoj zemlji u svojstvu članova ugovornog osoblja koji rade u delegaciji Europske unije u toj trećoj zemlji – Utvrđivanje nadležnosti – Forum necessitatis”)	8
2022/C 408/10	Predmet C-588/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Hannover – Njemačka) – Landkreis Northeim/Daimler AG („Zahtjev za prethodnu odluku – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Članak 101. UFEU-a – Tužba za naknadu štete zbog povrede odredbi prava tržišnog natjecanja Unije – Odluka Europske komisije kojom se utvrđuje povreda – Postupak nagodbe – Proizvodi na koje se odnosi povreda – Specijalizirani kamioni – Kamioni za prikupljanje kućanskog otpada”)	9
2022/C 408/11	Predmet C-614/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tallinna Halduskohus – Estonija) – AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium („Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 1370/2007 – Usluge javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika – Propisivanje obveze besplatnog prijevoza određenih skupina putnika u općim pravilima – Obveza nadležnog tijela da operaterima plati naknadu za javnu uslugu – Metoda izračuna”)	10

2022/C 408/12	Predmet C-624/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 7. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Nizozemska) – E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid („Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2003/109/EZ – Status državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom – Područje primjene – Državljanin treće zemlje koji ima pravo na boravak na temelju članka 20. UFEU-a – Članak 3. stavak 2. točka (e) – Boravak samo na privremenoj osnovi – Autonomni pojam prava Unije”)	11
2022/C 408/13	Predmet C-659/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – ET/Ministerstvo životního prostředí (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita divlje faune i flore uređenjem trgovine njima – Uredba (EZ) br. 338/97 – Članak 8. stavak 3. točka (d) – Pojam „primjerci životinjskih vrsta rođeni i uzgojeni u zatočeništvu” – Uredba (EZ) br. 865/2006 – Članak 1. točka 3. – Pojam „rasplodni fond” – Članak 54. točka 2. – Uspostava rasplodnog fonda – Kontrola podrijetla)	12
2022/C 408/14	Predmet C-716/20: Presuda Suda (peto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – RTL Television GmbH/Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A. (Zahtjev za prethodnu odluku – Autorsko pravo i srodna prava – Satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje – Direktiva 93/83/EEZ – Članak 1. stavak 3. – Pojam „kabelsko reemitiranje” – Pružatelj usluge reemitiranja koji nema svojstvo kabelskog distributera – Istodobno, neizmijenjeno i cjelovito reemitiranje televizijskih ili radijskih programa koji se emitiraju putem satelita te su namijenjeni prijemu za javnost, koje izvršava upravitelj hotelskog objekta pomoću parabolične antene, kabela i televizijskih i radijskih prijamnika – Nepostojanje) . . .	13
2022/C 408/15	Predmet C-720/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Cottbus – Njemačka) – RO, zakonski zastupana/Savezna Republika Njemačka („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička politika u području azila – Kriteriji i mehanizmi za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Uredba (EU) br. 604/2013 (Dublin III) – Zahtjev za međunarodnu zaštitu koji je maloljetnik podnio u državi članici svojeg rođenja – Roditelji tog maloljetnika koji su prethodno dobili status izbjeglice u drugoj državi članici – Članak 3. stavak 2. – Članak 9. – Članak 20. stavak 3. – Direktiva 2013/32/EU – Članak 33. stavak 2. točka (a) – Dopuštenost zahtjeva za međunarodnu zaštitu i odgovornost za njegovo razmatranje”)	14
2022/C 408/16	Predmet C-19/21: Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nizozemska) – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid („Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EU) br. 604/2013 – Kriteriji i mehanizmi za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Članak 8. stavak 2. i članak 27. stavak 1. – Maloljetnik bez pratnje čiji se rođak zakonito nalazi u drugoj državi članici – Odluka te države članice da odbije zahtjev za prihvrat tog maloljetnika – Pravo navedenog maloljetnika ili rođaka na djelotvorni pravni lijek protiv te odluke o odbijanju prihvata – Članci 7., 24. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Najbolji interes djeteta”)	15
2022/C 408/17	Spojeni predmeti C-80/21 do C-82/21: Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Poljska) – E.K., S.K./D.B.P. (C-80/21), i B.S., W.S./M. (C-81/21), i B.S., Ł.S./M. (C-82/21), (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. – Ugovori o hipotekarnom kreditu – Učinci utvrđenja nepoštenosti ugovorne odredbe – Zastara – Načelo djelotvornosti)	15
2022/C 408/18	Predmet C-98/21: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Finanzamt R/W-GmbH („Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 2. stavak 1., članak 9. stavak 1., članak 167. i članak 168. točka (a) – Odbitak pretporeza – Pojam „porezni obveznik” – Holding društvo – Troškovi povezani s ulogom člana društva u naravi u društva kćeri – Nepostojanje udjela troškova u općim troškovima – Djelatnosti društava kćeri koje se uglavnom oslobađaju od poreza”)	17

2022/C 408/19	Predmet C-263/21: Presuda Suda (peto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)/Administración del Estado i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku – Autorsko pravo i srodna prava – Direktiva 2001/29/EZ – Članak 5. stavak 2. točka (b) – Isključivo pravo reproduciranja – Iznimka – Reproduciranja za privatnu uporabu – Naknada – Izuzeće ex ante – Potvrda o izuzeću koju je izdao privatnopravni subjekt pod nadzorom samo društava za ostvarivanje autorskih prava – Ovlasti nadzora tog subjekta)	17
2022/C 408/20	Predmet C-267/21: Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curte de Casație și Justiție – Rumunjska) – Uniqa Asigurări SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili („Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 56. – Isporuka usluga osiguranja – Mjesto oporezivanja – Usluge likvidacije šteta koje pružaju treća društva u ime i za račun osiguratelja”) . . .	18
2022/C 408/21	Predmet C-294/21: Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA/Navitours Sàrl („Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Šesta direktiva 77/388/EEZ – Članak 2. stavak 1. – Područje primjene – Oporezive transakcije – Članak 9. stavak 2. točka (b) – Mjesto pružanja usluga prijevoza – Turistička kružna putovanja po rijeci Moselle – Rijeka sa statusom kondominija”) . . .	19
2022/C 408/22	Predmet C-319/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte d'appello di Venezia – Italija) – Agecontrol SpA/ZR, Lidl Italia Srl („Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Zajednička organizacija tržišta – Uredba (EZ) br. 1234/2007 – Svježe pakirano voće i povrće – Provedbena uredba (EU) br. 543/2011 – Kontrola usklađenosti – Prijevoz prema prodajnom mjestu koje pripada istom trgovačkom društvu – Popratna isprava – Oznaka zemlje podrijetla”)	20
2022/C 408/23	Predmet C-368/21: Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – R.T./Hauptzollamt Hamburg (Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Carinski zakonik Unije – Uredba (EU) br. 952/2013 – Mjesto nastanka carinskog duga – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 30. – Članak 60. – Članak 71. stavak 1. – Oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a pri uvozu – Mjesto nastanka poreznog duga – Utvrđenje neispunjenja obveze koja se predviđa carinskim zakonodavstvom Unije – Određivanje mjesta uvoza robe – Prijevozno sredstvo registrirano u trećoj zemlji i uneseno u Europsku uniju protivno carinskim propisima)	20
2022/C 408/24	Predmet C-399/21: Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Svea Hovrätt – Švedska) – IRnova AB/FLIR Systems AB („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 24. točka 4. – Isključive nadležnosti – Nadležnost u postupcima u vezi s registracijom ili valjanosti patenata – Područje primjene – Patentna prijava koja je podnesena u trećoj zemlji i patent koji je ondje dodijeljen – Svojstvo izumitelja – Nositelj prava na izum”)	21
2022/C 408/25	Predmet C-422/21: Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Ministero dell'Interno/TO („Zahtjev za prethodnu odluku – Podnositelji zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Direktiva 2013/33/EU – Članak 20. stavci 4. i 5. – Opasno nasilno ponašanje – Pravo država članica da odrede primjenjive sankcije – Doseg – Ukidanje materijalnih uvjeta prihvata”)	22
2022/C 408/26	Predmet C-507/21 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 8. rujna 2022. – Puma SE i dr./Europska komisija („Žalba – Damping – Uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Vijetnama – Provedba presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 – Ponovno uvođenje konačne antidampinške pristojbe – Nadležnost ratione temporis – Načelo nediskriminacije”)	22

2022/C 408/27	Predmet C-188/22: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Opolu – Poljska) – VP („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EZ) br. 1206/2001 – Izvođenje dokaza – Saslušanje pisanim putem osobe koja boravi u državi članici koja nije država članica u kojoj je nadležni sud – Mogućnost korištenja metodom izvođenja dokaza predviđenom nacionalnim pravom, a ne onom predviđenom tom uredbom”)	23
2022/C 408/28	Predmet C-205/22: Rješenje Suda od 8. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunjska) – C.D.A./I.J., N.L. (Brisanje)	23
2022/C 408/29	Predmet C-36/22 P: Žalba koju je 14. siječnja 2022. podnijela Silvia González Sordo i dr. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. studenoga 2021. u predmetu T-642/21, González Sordo i dr./Komisija	24
2022/C 408/30	Predmet C-37/22 P: Žalba koju je 14. siječnja 2022. podnio GZ (*) i dr. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. studenoga 2021. u predmetu T-687/21, GZ (*) i dr./Komisija	24
2022/C 408/31	Predmet C-38/22 P: Žalba koju je 18. siječnja 2022. podnio José Antonio Santos Cañibano i dr. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. studenoga 2021. u predmetu T-649/21, Santos Cañibano i dr./Komisija	25
2022/C 408/32	Predmet C-39/22 P: Žalba koju je 18. siječnja 2022. podnio Enol Velasco Granda i dr. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. studenoga 2021. u predmetu T-658/21, Velasco Granda i dr./Komisija	25
2022/C 408/33	Predmet C-40/22 P: Žalba koju je 18. siječnja 2022. podnio Ramón Baidés Fernández i dr. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. studenoga 2021. u predmetu T-659/21, Baidés Fernández i dr./Komisija	25
2022/C 408/34	Predmet C-195/22 P: Žalba koju je 4. ožujka 2022. podnio Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 27. siječnja 2022. u predmetu T-736/21, PTTAZ/Komisija	26
2022/C 408/35	Predmet C-400/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2022. uputio Landgericht Berlin (Njemačka) – VT i UR/Conny GmbH	26
2022/C 408/36	Predmet C-427/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2022. uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv BG	27
2022/C 408/37	Predmet C-430/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2022. uputio Spetsializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv VB	27
2022/C 408/38	Predmet C-432/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2022. uputio Specializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv PT, SD	28
2022/C 408/39	Predmet C-438/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. srpnja 2022. uputio Sofiyski rayonen sad (Bugarska) – „Em akaunt BG” EOOD/„Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets” AD	28
2022/C 408/40	Predmet C-441/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. srpnja 2022. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Zamestnik-ministar na regionalno razvite i blagoustrojstvoto i rakovoditel na Upravliavaštia organ na operativna programa „Regioni v rastež” 2014-2020/Obština Razgrad	30
2022/C 408/41	Predmet C-443/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. srpnja 2022. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Zamestnik-ministar na regionalno razvite i blagoustrojstvoto i rakovoditel na Nacionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020”/Obština Balčik	31
2022/C 408/42	Predmet C-450/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. srpnja 2022. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Caixabank SA i dr./ADICAE i dr.	32

2022/C 408/43	Predmet C-468/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. srpnja 2022. uputio Specialisiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv VB	33
2022/C 408/44	Predmet C-534/22 P: Žalba koju je 10. kolovoza 2022. podnio Roberto Aquino protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 1. lipnja 2022. u predmetu T-253/21, Aquino/Parlament	33
2022/C 408/45	Predmet C-546/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. kolovoza 2022. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – GF/Schauinsland-Reisen GmbH	34
2022/C 408/46	Predmet C-265/21: Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 21. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – AB, AB-CD/ Z EF	35
2022/C 408/47	Predmet C-481/21: Rješenje predsjednika Suda od 9. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden – Njemačka) – TX/Bundesrepublik Deutschland	35
Opći sud		
2022/C 408/48	Predmet T-483/22: Tužba podnesena 4. kolovoza 2022. – Genzyme Europe/Komisija	36
2022/C 408/49	Predmet T-507/22: Tužba podnesena 19. kolovoza 2022. – Schrom Farms/Komisija	37
2022/C 408/50	Predmet T-536/22: Tužba podnesena 31. kolovoza 2022. – PAN Europe/Komisija	38
2022/C 408/51	Predmet T-541/22: Tužba podnesena 2. rujna 2022. – Sanity Group/EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)	38
2022/C 408/52	Predmet T-542/22: Tužba podnesena 4. rujna 2022. – Martin Rodrigo/EUIPO – Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)	39
2022/C 408/53	Predmet T-543/22: Tužba podnesena 5. rujna 2022. – Laboratorios Ern/EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)	40
2022/C 408/54	Predmet T-549/22: Tužba podnesena 6. rujna 2022. – Prolactal/EUIPO – Prolactea (PROLACTAL)	40
2022/C 408/55	Predmet T-552/22: Tužba podnesena 7. rujna 2022. – mataharispaclub/EUIPO – Rouha (SpaClubMatahari)	41
2022/C 408/56	Predmet T-555/22: Tužba podnesena 9. rujna 2022. – Francuska/Komisija	42
2022/C 408/57	Predmet T-565/22: Tužba podnesena 13. rujna 2022. – HF/Parlament	43
2022/C 408/58	Predmet T-474/21: Rješenje Općeg suda od 8. rujna 2022. – Schenk Italia/EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)	43
2022/C 408/59	Predmet T-608/21: Rješenje Općeg suda od 8. rujna 2022. – Automobiles Citroën/EUIPO – Polestar (Représentation de deux chevrons inversés)	44
2022/C 408/60	Predmet T-625/21: Rješenje Općeg suda od 8. rujna 2022. – Automobiles Citroën/EUIPO – Polestar (Représentation de deux chevrons inversés)	44

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2022/C 408/01)

Posljednja objava

SL C 398, 17.10.2022.

Prethodne objave

SL C 389, 10.10.2022.

SL C 380, 3.10.2022.

SL C 368, 26.9.2022.

SL C 359, 19.9.2022.

SL C 340, 5.9.2022.

SL C 326, 29.8.2022.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Predmet C-184/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 7., članak 8. i članak 52. stavak 1. – Direktiva 95/46/EZ – Članak 7. točka (c) – Članak 8. stavak 1. – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 6. stavak 1. prvi podstavak točka (c) i članak 6. stavak 3. drugi podstavak – Članak 9. stavak 1. – Obrada nužna radi poštovanja pravnih obveza voditelja obrade – Cilj od javnog interesa – Proporcionalnost – Obrada posebnih kategorija osobnih podataka – Nacionalni propis koji nalaže objavu na internetu podataka sadržanih u izjavama o privatnim interesima fizičkih osoba zaposlenih u javnoj upravi ili direktora udruga ili ustanova koje primaju javna sredstva – Sprečavanje sukoba interesa i korupcije u javnom sektoru”)

(2022/C 408/02)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OT

Tuženik: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

uz sudjelovanje: Fondas „Nevyriausybinių organizacijų informacijos ir paramos centras”

Izreka

1. Članak 7. točku (c) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka i članak 6. stavak 1. prvi podstavak točku (c) i članak 6. stavak 3. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka), u vezi s člankom 7., člankom 8. i člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo kojim se predviđa objava na internetu izjave o privatnim interesima koju su dužni podnijeti svi direktori ustanova koje primaju javna sredstva, posebice što se, među ostalim, ta objava odnosi na osobne podatke koji se odnose na bračnog druga, izvanbračnog partnera ili partnera te osobe te na bliske osobe ili osobe koje podnositelj zahtjeva poznaje, a koje mogu dovesti do sukoba interesa te na svaku transakciju koja je izvršena tijekom dvanaest posljednjih kalendarskih mjeseci, a čija vrijednost prelazi 3 000 eura.

2. Članak 8. stavak 1. Direktive 95/46 i članak 9. stavak 1. Uredbe 2016/679 treba tumačiti na način da objava, na internetskoj stranici tijela javne vlasti odgovornog za prikupljanje i provjeru sadržaja izjava o privatnim interesima, osobnih podataka koji neizravno mogu dovesti do otkrivanja spolne orijentacije neke fizičke osobe, predstavlja obradu posebnih kategorija osobnih podataka u smislu tih odredaba.

(¹) SL C 255, 3. 8. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Bundesrepublik Deutschland/SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

(Spojeni predmeti C-273/20 i C-355/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Politika useljavanja – Pravo na spajanje obitelji – Direktiva 2003/86/EZ – Članak 10. stavak 3. točka (a) – Članak 16. stavak 1. točka (b) – Pojam „maloljetno dijete” – Pojam „stvaran obiteljski život” – Punoljetna osoba koja traži spajanje obitelji s maloljetnikom koji je stekao status izbjeglice – Relevantan datum za ocjenu svojstva maloljetnika”)

(2022/C 408/03)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundesrepublik Deutschland

Tuženici: SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

uz sudjelovanje: Stadt Darmstadt (C-273/20), Stadt Chemnitz (C-355/20)

Izreka

1. Članak 16. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji treba tumačiti na način da u slučaju spajanja obitelji između roditelja i maloljetnika bez pratnje koji je izbjeglica na temelju članka 10. stavka 3. točke (a) te direktive, u vezi s njezinim člankom 2. točkom (f), činjenica da je ta izbjeglica još uvijek maloljetnik na datum odluke o zahtjevu za ulazak i boravak radi spajanja obitelji, koji su podnijeli roditelji osobe s kojom se spajaju, nije „uvjet” u smislu tog članka 16. stavka 1. točke (a), čije nepoštovanje omogućuje državama članicama odbijanje takvog zahtjeva. Usto, te se odredbe, u vezi s člankom 13. stavkom 2. navedene direktive, trebaju tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis na temelju kojeg u takvom slučaju pravo boravka dotičnih roditelja prestaje čim dijete postane punoljetno.
2. Članak 16. stavak 1. točku (b) Direktive 2003/86 treba tumačiti na način da u slučaju spajanja obitelji između roditelja i maloljetnog djeteta koje je steklo status izbjeglice, pri čemu je to dijete postalo punoljetno prije donošenja odluke o zahtjevu za ulazak i boravak radi spajanja obitelji koji je podnio taj roditelj, samo izravno uzlazno srodstvo u prvom stupnju nije dostatno kako bi se smatralo da postoji stvaran obiteljski život u smislu te odredbe. Međutim, nije nužno da dijete s kojim se spaja i dotični roditelj zajednički žive u istom kućanstvu ili pod istim krovom kako bi taj roditelj mogao ostvariti pravo na spajanje obitelji. Povremeni posjeti, pod uvjetom da su mogući, i redovni kontakti bilo koje prirode

mogu biti dostatni kako bi se smatralo da te osobe održavaju osobne i emotivne odnose i kako bi potvrdili postojanje stvarnog obiteljskog života. Usto, ne može se zahtijevati ni da si dijete s kojim se spaja i dotični roditelj međusobno pružaju financijsku podršku.

⁽¹⁾ SL C 378, 9. 11. 2020.
SL C 348, 19. 10. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Bundesrepublik Deutschland/XC

(Predmet C-279/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Politika useljavanja – Pravo na spajanje obitelji – Direktiva 2003/86/EZ – Članak 4. stavak 1. prvi podstavak točka (c) – Pojam „maloljetno dijete” – Članak 16. stavak 1. točka (b) – Pojam „stvaran obiteljski život” – Dijete koje traži spajanje obitelji sa svojim ocem koji je stekao status izbjeglice – Relevantan datum za ocjenu svojstva maloljetnika”)

(2022/C 408/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundesrepublik Deutschland

Tuženik: XC

uz sudjelovanje: Landkreis Cloppenburg

Izreka

1. Članak 4. stavak 1. prvi podstavak točku (c) Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji treba tumačiti na način da je relevantan datum za utvrđivanje je li dijete osobe s kojom se spaja i koja je stekla status izbjeglice maloljetno dijete u smislu te odredbe, u situaciji u kojoj je to dijete postalo punoljetno prije odobravanja statusa izbjeglice roditelju s kojim se spaja i prije podnošenja zahtjeva za spajanje obitelji, onaj na koji je roditelj s kojim se spaja podnio svoj zahtjev za azil radi stjecanja statusa izbjeglice, pod uvjetom da je zahtjev za spajanje obitelji podnesen unutar tri mjeseca koja slijede priznavanju statusa izbjeglice roditelju s kojim se spaja.
2. Članak 16. stavak 1. točku (b) Direktive 2003/86 treba tumačiti na način da u slučaju spajanja obitelji između maloljetnog djeteta i roditelja koji je stekao status izbjeglice, pri čemu je to dijete postalo punoljetno prije odobravanja statusa izbjeglice roditelju s kojim se spaja i prije podnošenja zahtjeva za spajanje obitelji, sâm pravni odnos roditeljstva nije dostatan kako bi se smatralo da postoji stvaran obiteljski život u smislu te odredbe. Međutim, nije nužno da roditelj s kojim se spaja i dotično dijete zajednički žive u istom kućanstvu ili pod istim krovom kako bi to dijete moglo ostvariti pravo na spajanje obitelji. Povremeni posjeti, pod uvjetom da su mogući, i redovni kontakti bilo koje prirode mogu biti dostatni kako bi se smatralo da te osobe održavaju osobne i emotivne odnose i kako bi potvrdili postojanje stvarnog obiteljskog života. Usto, ne može se zahtijevati ni da si roditelj s kojim se spaja i njegovo dijete međusobno pružaju financijsku podršku.

⁽¹⁾ SL C 378, 9. 11. 2020.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa/Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Predmet C-332/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Ugovori o koncesiji – Osnivanje društva s mješovitom kapitalom – Dodjela tom društvu upravljanja „integriranom školskom uslugom” – Odabir privatnog partnera u postupku javne nabave – Direktiva 2014/23/EU – Članak 38. – Direktiva 2014/24/EU – Članak 58. – Primjenjivost – In house kriteriji – Zahtjev minimalnog udjela privatnog partnera u kapitalu društva s mješovitim kapitalom – Neizravni udio javnog naručitelja u kapitalu privatnog partnera – Kriteriji za odabir”)

(2022/C 408/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Tuženici: Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

uz sudjelovanje: Consorzio Nazionale Servizi Soc. coop. (CNS)

Izreka

1. Članak 58. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ, kako je izmijenjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2017/2365 od 18. prosinca 2017. treba tumačiti u smislu da javni naručitelj može isključiti gospodarski subjekt iz postupka čiji je cilj, s jedne strane, osnivanje društva s mješovitim kapitalom, a s druge strane, dodjela tom društvu ugovora o javnoj nabavi usluga kada je to isključenje opravdano činjenicom da bi, zbog neizravnog sudjelovanja tog naručitelja u kapitalu tog gospodarskog subjekta, maksimalni udio navedenog javnog naručitelja u kapitalu tog društva, kako je utvrđen dokumentacijom za nadmetanje, naime, zapravo bio prekoračen ako je taj isti javni naručitelj odabrao navedeni gospodarski subjekt za partnera, utoliko što je posljedica takvog prekoračenja povećanje gospodarskog rizika koji snosi isti javni naručitelj.
2. Članak 38. Direktive 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji, kako je izmijenjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2017/2365 od 18. prosinca 2017. treba tumačiti na način da javni naručitelj može isključiti gospodarski subjekt iz postupka čiji je cilj, s jedne strane, osnivanje društva s mješovitim kapitalom, a s druge strane, dodjela tom društvu koncesije za usluge kada je to isključenje opravdano činjenicom da bi, zbog neizravnog sudjelovanja tog javnog naručitelja u kapitalu tog gospodarskog subjekta, maksimalni udio javnog naručitelja u kapitalu tog društva, kako je utvrđen dokumentacijom za nadmetanje, zapravo bio prekoračen ako je isti javni naručitelj odabrao navedeni gospodarski subjekt za partnera, utoliko što je posljedica takvog prekoračenja povećanje gospodarskog rizika koji snosi isti javni naručitelj.

⁽¹⁾ SL C 329, 5. 10. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Kúria – Mađarska) – HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt./Magyar Nemzeti Bank

(Predmet C-352/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstva – Direktiva 2009/65/EZ – Subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) – Direktiva 2011/61/EU – Alternativni investicijski fondovi – Politike i prakse nagrađivanja rukovoditelja društva za upravljanje UCITS-om ili rukovoditelja alternativnih investicijskih fondova – Dividende isplaćene određenim članovima uprave – Pojam „nagrađivanje” – Članak 17. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo vlasništva”)

(2022/C 408/06)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt.

Tuženik: Magyar Nemzeti Bank

Izreka

Članke 14. do 14.b Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), kako je izmijenjena Direktivom 2014/91/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014., članak 13. stavak 1. i točke 1. i 2. Priloga II. Direktivi 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ i uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010,

treba tumačiti na način da se:

odredbe koje se odnose na politike i prakse nagrađivanja primjenjuju na dividende koje društvo čija je redovita djelatnost upravljanje subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) i alternativnim investicijskim fondovima (AIF) izravno ili neizravno plaća nekim od svojih zaposlenika koji obavljaju funkcije glavnog direktora, upravitelja ulaganja ili upravitelja portfelja na temelju njihovog prava vlasništva nad dionicama tog društva, kada je politika isplate tih dividendi takva da potiče te zaposlenike na preuzimanje rizika koji su štetni za interese UCITS-a ili AIF-ova kojima upravlja navedeno društvo kao i za interese ulagača u njih i stoga olakšava zaobilaženje zahtjeva koji proizlaze iz tih odredbi.

⁽¹⁾ SL C 423, 7. 12. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 7. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Latvijas Republikas Satversmes tiesa – Latvija) – Postupak koji su pokrenuli Boriss Čilevičs i dr.

(Predmet C-391/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 49. UFEU-a – Sloboda poslovnog nastana – Ograničenje – Opravdanje – Organizacija obrazovnog sustava – Visokoškolske ustanove – Obveza izvođenja studijskih programa na službenom jeziku dotične države članice – Članak 4. stavak 2. UEU-a – Nacionalni identitet države članice – Zaštita i promicanje službenog jezika države članice – Načelo proporcionalnosti”)

(2022/C 408/07)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Latvijas Republikas Satversmes tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Boriss Čilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Reģina Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

uz sudjelovanje: Latvijas Republikas Saeima

Izreka

Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi propis države članice koji visokoškolskim ustanovama u načelu nalaže obvezu da nastavu izvode isključivo na službenom jeziku te države članice, pod uvjetom da je takav propis opravdan razlozima povezanim sa zaštitom nacionalnog identiteta te države članice, odnosno da je nužan i proporcionalan zaštiti legitimnog cilja koji se želi postići.

⁽¹⁾ SL C 359, 26. 10. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Bremen – Njemačka) – S/Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

(Predmet C-411/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Unije – Slobodno kretanje osoba – Jednako postupanje – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 24. stavci 1. i 2. – Davanja iz sustava socijalne sigurnosti – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 4. – Obiteljska davanja – Isključenje državljana drugih država članica koji su tijekom prva tri mjeseca boravka u državi članici domaćinu ekonomski neaktivni”)

(2022/C 408/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Bremen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: S

Tuženik: Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Izreka

Članak 4. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice na temelju kojeg se građaninu Unije, državljaninu druge države članice koji uspostavi svoje uobičajeno boravište na državnom području prve države članice i koji je ekonomski neaktivan u smislu da u njoj ne obavlja plaćenu djelatnost, uskrati pravo na „obiteljska davanja” u smislu članka 3. stavka 1. točke (j) te uredbe u vezi s člankom 1. točkom (z) navedene uredbe, tijekom prva tri mjeseca njegova boravka na državnom području te države članice, dok ekonomski neaktivan državljanin dotične države članice ima pravo na takva davanja čak i tijekom prva tri mjeseca poslije svojeg povratka u istu državu članicu nakon što se na temelju prava Unije koristio svojim pravom da se slobodno kreće i boravi u drugoj državi članici.

Članak 24. stavak 2. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na području države članice o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na takav propis.

(¹) SL C 423, 7. 12. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Audiencia Provincial de Barcelona – Španjolska) – M P A/LC D N M T

(Predmet C-501/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Nadležnost, priznanje i izvršenje odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću – Uredba (EZ) br. 2201/2003 – Članci 3., 6. do 8. i 14. – Pojam „uobičajeno boravište” – Nadležnost, priznavanje, izvršenje sudskih odluka te suradnja u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja – Uredba (EZ) br. 4/2009 – Članci 3. i 7. – Državljeni dviju različitih država članica koji borave u trećoj zemlji u svojstvu članova ugovornog osoblja koji rade u delegaciji Europske unije u toj trećoj zemlji – Utvrđivanje nadležnosti – Forum necessitatis”)

(2022/C 408/09)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: M P A

Tuženik: LC D N M T

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. točku (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000 i članak 3. točke (a) i (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja treba tumačiti na način da, za potrebe određivanja uobičajenog boravišta u smislu te odredbe, ne može biti odlučujući element to što bračni drugovi o kojima je riječ imaju svojstvo članova ugovornog osoblja Europske unije koji rade u delegaciji potonje u trećoj zemlji te imaju diplomatski status u toj trećoj zemlji.

2. Članak 8. stavak 1. Uredbe br. 2201/2003 treba tumačiti na način da, u svrhu utvrđivanja uobičajenog boravišta djeteta, povezanost s majčinim državljanstvom i njezin boravak, prije sklapanja braka, u državi članici suda pred kojim je pokrenut postupak koji se odnosi na roditeljsku odgovornost, nije relevantan, dok je okolnost da su maloljetna djeca rođena u toj državi članici i da su njezini državljani nedostatna.
3. U slučaju da nijedan sud države članice nije nadležan odlučivati o zahtjevu za raskid bračne veze u skladu s člancima 3. do 5. Uredbe br. 2201/2003, članak 7. te uredbe, u vezi s njezinim člankom 6., treba tumačiti na način da činjenica da je tuženik u glavnom postupku državljanin države članice koja nije država suda pred kojim je pokrenut postupak sprječava primjenu odredbe o supsidijarnoj nadležnosti predviđene tim člankom 7. za utvrđivanje nadležnosti tog suda, a da ne sprječava nadležnost sudova države članice čiji je on državljanin za odlučivanje o takvom zahtjevu primjenom nacionalnih pravila o nadležnosti potonje države članice.

U slučaju da nijedan sud države članice nije nadležan za odlučivanje o zahtjevu koji se odnosi na roditeljsku odgovornost na temelju članaka 8. do 13. Uredbe br. 2201/2003, članak 14. te uredbe treba tumačiti na način da činjenica da je tuženik iz glavnog postupka državljanin države članice koja nije država suda pred kojim je pokrenut postupak ne sprječava primjenu odredbe o supsidijarnoj nadležnosti predviđene u tom članku 14.

4. Članak 7. Uredbe br. 4/2009 treba tumačiti na način da:

- u slučaju da uobičajeno boravište nijedne od stranaka u stvarima koje se odnose na obveze uzdržavanja nije u nekoj državi članici, u iznimnim slučajevima može se utvrditi nadležnost koja se temelji na primjeni forum necessitatis iz tog članka 7., ako nijedan sud države članice nije nadležan na temelju članaka 3. i 6. te uredbe, ako postupak nije moguće pokrenuti ili provesti u razumnim okvirima u trećoj državi s kojom je spor usko povezan ili nije moguće, ili postoji dovoljna povezanost s državom članicom suda pred kojim je pokrenut postupak;
- kako bi se smatralo da u iznimnim slučajevima postupak nije moguće pokrenuti ili provesti u razumnim okvirima u trećoj državi, važno je da je, nakon detaljne analize elemenata iznesenih u svakom konkretnom slučaju, pristup pravosuđu u toj trećoj državi otežan, pravno ili činjenično, posebno ako se primjenjuju nepošteni postupovni uvjeti koji su diskriminatorni ili protivni temeljnim jamstvima poštenog suđenja, a da se od stranke koja se poziva na navedeni članak 7. ne zahtijeva da dokaže da je neuspješno pokrenula ili pokušala pokrenuti taj postupak pred sudovima iste treće države, i
- kako bi se smatralo da je spor dovoljno povezan s državom članicom suda pred kojim je pokrenut postupak, moguće je osloniti se na državljanstvo jedne od stranaka.

⁽¹⁾ SL C 423, 7. 12. 2020.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht Hannover – Njemačka) – Landkreis Northeim/Daimler AG**

(Predmet C-588/20) ⁽¹⁾

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Članak 101. UFEU-a –
Tužba za naknadu štete zbog povrede odredbi prava tržišnog natjecanja Unije – Odluka Europske komisije
kojom se utvrđuje povreda – Postupak nagodbe – Proizvodi na koje se odnosi povreda – Specijalizirani
kamioni – Kamioni za prikupljanje kućanskog otpada”)**

(2022/C 408/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Landkreis Northeim

Tuženik: Daimler AG

uz sudjelovanje: Iveco Magirus AG, Traton SE, kao pravni sljednik društava MAN SE, MAN Truck & Bus i MAN Truck & Bus Deutschland GmbH, Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Izreka

Odluku Europske komisije od 19. srpnja 2016., priopćenu pod brojem dokumenta C(2016) 4673 *final*, u vezi s postupkom na temelju članka 101. [UFEU-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (Predmet AT.39824 – Kamioni) treba tumačiti na način da su specijalizirani kamioni, uključujući kamione za prikupljanje kućanskog otpada, proizvodi na koje se odnosi zabranjeni sporazum utvrđen u toj odluci.

(¹) SL C 53, 15. 2. 2021.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tallinna Halduskohus – Estonija) – AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Predmet C-614/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 1370/2007 – Usluge javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika – Propisivanje obveze besplatnog prijevoza određenih skupina putnika u općim pravilima – Obveza nadležnog tijela da operaterima plati naknadu za javnu uslugu – Metoda izračuna”)

(2022/C 408/11)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tallinna Halduskohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AS Lux Express Estonia

Tuženik: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Izreka

1. Članak 2. točku (e) Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2016/2338 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016.,

treba tumačiti na način da:

pojam „obveza obavljanja javne usluge” iz te odredbe obuhvaća obvezu poduzetnika koji na državnom području dotične države članice obavljaju javnu uslugu linijskog cestovnog i željezničkog prijevoza, predviđenu u odredbi nacionalnog zakonodavstva, da besplatno prevoze određene skupine putnika, među ostalim, djecu predškolske dobi i određene kategorije osoba s invaliditetom, za što od države ne dobivaju naknadu.

2. Članak 3. stavak 2. i članak 4. stavak 1. točku (b) podtočku i. Uredbe br. 1370/2007, kako je izmijenjena Uredbom 2016/2338,

treba tumačiti na način da su:

nadležna tijela dužna platiti poduzetnicima koji na državnom području dotične države članice obavljaju javnu uslugu cestovnog i željezničkog prijevoza naknadu za neto financijski učinak, bio on pozitivan ili negativan, troškova koje su pretrpjeli i prihoda koje su ostvarili poštovanjem obveze koju imaju na temelju općeg pravila, da besplatno prevoze određene skupine putnika, među ostalim, djecu predškolske dobi i određene kategorije osoba s invaliditetom.

3. Članak 3. stavak 2. Uredbe br. 1370/2007 i točku 2. priloga toj uredbi, kako je izmijenjena Uredbom 2016/2338,

treba tumačiti na način da se:

naknade za neto financijski učinak, bio on pozitivan ili negativan, troškova koji su pretrpljeni i prihoda koji su ostvareni poštovanjem tarifnih obveza utvrđenih u općim pravilima, kojima je cilj uspostava maksimalnih tarifa za određene skupine putnika, trebaju plaćati u skladu s načelima navedenima u članku 4. i članku 6. te uredbe te u njezinu prilogu, na način koji onemogućuje prekomjernu naknadu. Naknada ne smije prelaziti iznos koji odgovara neto financijskom učinku jednakom zbroju učinaka, pozitivnih ili negativnih, poštovanja obveza obavljanja javne usluge na troškove i prihode operatera javnih usluga, pri čemu se ti učinci ocjenjuju uspoređivanjem situacije u kojoj se poštuje obveza obavljanja javne usluge sa situacijom koja bi postojala kad se obveza ne bi poštovala.

(¹) SL C 35, 1. 2. 2021.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 7. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Nizozemska) – E.K. /Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-624/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2003/109/EZ – Status državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom – Područje primjene – Državljanin treće zemlje koji ima pravo na boravak na temelju članka 20. UFEU-a – Članak 3. stavak 2. točka (e) – Boravak samo na privremenoj osnovi – Autonomni pojam prava Unije”)

(2022/C 408/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E.K.

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Izreka

1. Članak 3. stavak 2. točku (e) Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom treba tumačiti na način da je pojam boravka „samo na privremenoj osnovi”, koji se u njoj navodi, autonomni pojam prava Unije, koji treba ujednačeno tumačiti na područjima svih država članica.
2. Članak 3. stavak 2. točku (e) Direktive 2003/109 treba tumačiti na način da pojam boravka „samo na privremenoj osnovi”, koji se u njoj navodi, ne obuhvaća boravak državljanina treće zemlje na temelju članka 20. UFEU-a na državnom području države članice čiji je dotični građanin Unije državljanin.

(¹) SL C 128, 12. 4. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – ET/Ministerstvo životního prostředí

(Predmet C-659/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita divlje faune i flore uređenjem trgovine njima – Uredba (EZ) br. 338/97 – Članak 8. stavak 3. točka (d) – Pojam „primjerci životinjskih vrsta rođeni i uzgojeni u zatočeništvu” – Uredba (EZ) br. 865/2006 – Članak 1. točka 3. – Pojam „rasplodni fond” – Članak 54. točka 2. – Uspostava rasplodnog fonda – Kontrola podrijetla)

(2022/C 408/13)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ET

Tuženik: Ministerstvo životního prostředí

Izreka

1. Članak 1. točku 3. Uredbe Komisije (EZ) br. 865/2006 od 4. svibnja 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 o zaštiti divlje faune i flore uređenjem trgovine njima,

treba tumačiti na način da:

pojmom „rasplodni fond” u smislu te odredbe nisu obuhvaćeni precizno primjeraka uzgojenih u uzgoju koji nikada nisu bili u posjedu ili vlasništvu tog uzgoja.

2. Članak 54. točku 2. Uredbe br. 865/2006, u vezi s člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načelom zaštite legitimnih očekivanja,

treba tumačiti na način da mu se:

protivi to da se primjerak životinjske vrste navedene u Prilogu A Uredbi Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima koji je u vlasništvu uzgajivača, smatra rođenim i uzgojenim u zatočeništvu u smislu članka 8. stavka 3. te uredbe, kada je pretke tog primjerka, koji nisu dio rasplodnog fonda tog uzgajivača, stekla treća osoba, prije stupanja na snagu tih uredbi, na način koji šteti opstanku predmetne vrste u divljini.

⁽¹⁾ SL C 62, 22. 2. 2021.

Presuda Suda (peto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – RTL Television GmbH/Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

(Predmet C-716/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Autorsko pravo i srodna prava – Satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje – Direktiva 93/83/EEZ – Članak 1. stavak 3. – Pojam „kabelsko reemitiranje” – Pružatelj usluge reemitiranja koji nema svojstvo kabelskog distributera – Istodobno, neizmijenjeno i cjelovito reemitiranje televizijskih ili radijskih programa koji se emitiraju putem satelita te su namijenjeni prijemu za javnost, koje izvršava upravitelj hotelskog objekta pomoću parabolične antene, kabela i televizijskih i radijskih prijamnika – Nepostojanje)

(2022/C 408/14)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal de Justiça

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RTL Television GmbH

Tuženici: Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

Izreka

Članak 1. stavak 3. Direktive Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje, u vezi s njezinim člankom 8. stavkom 1.,

treba tumačiti na način da:

- u odnosu na organizacije za radiodifuziju ne predviđa nikakvo isključivo pravo davanja ovlaštenja ili zabrane kabelskog reemitiranja u smislu te odredbe i
- takvo kabelsko reemitiranje ne predstavlja istodobno, neizmijenjeno i cjelovito emitiranje televizijskih ili radijskih emisija putem satelita koje su namijenjene prijemu za javnost ako to reemitiranje provodi osoba poput hotela, koja nije „kabelski operater” u smislu te direktive.

⁽¹⁾ SL C 110, 29. 3. 2021.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Cottbus – Njemačka) – RO, zakonski zastupana/Savezna Republika Njemačka

(Predmet C-720/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička politika u području azila – Kriteriji i mehanizmi za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Uredba (EU) br. 604/2013 (Dublin III) – Zahtjev za međunarodnu zaštitu koji je maloljetnik podnio u državi članici svojeg rođenja – Roditelji tog maloljetnika koji su prethodno dobili status izbjeglice u drugoj državi članici – Članak 3. stavak 2. – Članak 9. – Članak 20. stavak 3. – Direktiva 2013/32/EU – Članak 33. stavak 2. točka (a) – Dopuštenost zahtjeva za međunarodnu zaštitu i odgovornost za njegovo razmatranje”)

(2022/C 408/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Cottbus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RO, zakonski zastupana

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Izreka

1. Članak 20. stavak 3. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva

treba tumačiti na način da:

nije analogno primjenjiv na situaciju u kojoj maloljetnik i njegovi roditelji podnose zahtjeve za međunarodnu zaštitu u državi članici u kojoj je taj maloljetnik rođen iako je njegovim roditeljima već odobrena međunarodna zaštita u drugoj državi članici.

2. Članak 33. stavak 2. točku (a) Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite

treba tumačiti na način da:

nije analogno primjenjiv na zahtjev za međunarodnu zaštitu koji je maloljetnik podnio u jednoj državi članici kad u drugoj državi članici međunarodnu zaštitu ne uživa maloljetnik osobno, nego njegovi roditelji.

⁽¹⁾ SL C 88, 15. 3. 2021.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nizozemska) – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-19/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EU) br. 604/2013 – Kriteriji i mehanizmi za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Članak 8. stavak 2. i članak 27. stavak 1. – Maloljetnik bez pratnje čiji se rođak zakonito nalazi u drugoj državi članici – Odluka te države članice da odbije zahtjev za prihvrat tog maloljetnika – Pravo navedenog maloljetnika ili rođaka na djelotvorni pravni lijek protiv te odluke o odbijanju prihvata – Članci 7., 24. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Najbolji interes djeteta”)

(2022/C 408/16)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: I, S

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Izreka

Članak 27. stavak 1. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva, u vezi s člancima 7., 24. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da:

on obvezuje državu članicu kojoj je upućen zahtjev za prihvrat na temelju članka 8. stavka 2. te uredbe da prizna pravo na podnošenje sudske tužbe protiv njezine odluke o odbijanju prihvata maloljetniku bez pratnje u smislu članka 2. točke (j) navedene uredbe koji traži međunarodnu zaštitu, ali ne i rođaku tog maloljetnika u smislu članka 2. točke (h) iste uredbe.

⁽¹⁾ SL C 128, 12. 4. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Poljska) – E.K., S.K./D.B.P. (C-80/21), i B.S., W.S./M. (C-81/21), i B.S., Ł.S./M. (C-82/21),

(Spojeni predmeti C-80/21 do C-82/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. – Ugovori o hipotekarnom kreditu – Učinci utvrđenja nepoštenosti ugovorne odredbe – Zastara – Načelo djelotvornosti)

(2022/C 408/17)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: E.K., S.K. (C-80/21), B.S., W.S. (C-81/21), B.S., L.S. (C-82/21)

Tuženici: D.B.P. (C-80/21), M. (C-81/21), M. (C-82/21)

Izreka

1. Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima

treba tumačiti na način da im se:

protivi nacionalna sudska praksa prema kojoj nacionalni sud može utvrditi nepoštenost, ne cijele odredbe ugovora sklopljenog između potrošača i prodavatelja robe ili pružatelja usluga, nego samo njezinih dijelova koji ju čine nepoštenom, tako da je ta odredba, nakon uklanjanja tih dijelova, i dalje djelomično važeća, kada takvo uklanjanje ima učinak izmjene sadržaja navedene odredbe kojom se utječe na njezinu bit, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

2. Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive 93/13

treba tumačiti na način da im se:

protivi nacionalna sudska praksa prema kojoj nacionalni sud, nakon što utvrdi ništavost nepoštene odredbe ugovora sklopljenog između potrošača i prodavatelja robe ili pružatelja usluga koja ne čini taj ugovor ništavim u cijelosti, tu odredbu može zamijeniti dispozitivnom odredbom nacionalnog prava.

3. Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive 93/13

treba tumačiti na način da im se:

protivi nacionalna sudska praksa prema kojoj nacionalni sud, nakon što utvrdi ništavost nepoštene odredbe ugovora sklopljenog između potrošača i prodavatelja robe ili pružatelja usluga koja taj ugovor čini ništavim u cijelosti, ništavu odredbu može zamijeniti bilo tumačenjem izjava volje ugovornih strana, kako bi se izbjeglo utvrđenje ništavosti navedenog ugovora, ili dispozitivnom odredbom nacionalnog prava, čak i ako je potrošač bio obaviješten o posljedicama ništavosti tog ugovora te ih je prihvatio.

4. Direktivu 93/13, u vezi s načelom djelotvornosti,

treba tumačiti na način da joj se:

protivi nacionalna sudska praksa u skladu s kojom rok zastare od deset godina za potrošačev zahtjev za povrat iznosa koje je na temelju nepoštene odredbe ugovora o kreditu neosnovano platio prodavatelju robe ili pružatelju usluga, počinje teći od dana svakog potrošačeva ispunjenja činidbe, čak i ako potrošač na taj nije bio u mogućnosti sam ocijeniti nepoštenost ugovorne odredbe odnosno nije znao za nepoštenost navedene odredbe, bez uzimanja u obzir činjenice da je rok otplate, u ovom slučaju trideset godina, znatno duži od zakonskog roka zastare od 10 godina.

(¹) SL C 242, 21. 6. 2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Finanzamt R/W-GmbH

(Predmet C-98/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 2. stavak 1., članak 9. stavak 1., članak 167. i članak 168. točka (a) – Odbitak pretporeza – Pojam „porezni obveznik” – Holding društvo – Troškovi povezani s ulogom člana društva u naravi u društva kćeri – Nepostojanje udjela troškova u općim troškovima – Djelatnosti društava kćeri koje se uglavnom oslobađaju od poreza”)

(2022/C 408/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanzamt R

Tuženik: W-GmbH

Izreka

Članak 168. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u vezi s njezinim člankom 167.,

treba tumačiti na način da:

holding društvo koje izvršava oporezive izlazne transakcije društvima kćerima nema pravo na odbitak pretporeza za usluge koje prima od trećih osoba i koje ulaže u društva kćeri u zamjenu za sudjelovanje u ukupnoj dobiti, ako, kao prvo, ulazne usluge nisu izravno i trenutačno povezane s transakcijama samog holding društva, nego s djelatnostima društava kćeri uglavnom oslobođenima od poreza, kao drugo, te usluge nisu uključene u cijenu oporezivih transakcija izvršenih u korist društava kćeri te, kao treće, navedene usluge ne čine dio općih troškova gospodarske aktivnosti samog holding društva.

⁽¹⁾ SL C 182, 10. 5. 2021.

Presuda Suda (peto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)/Administración del Estado i dr.

(Predmet C-263/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Autorsko pravo i srodna prava – Direktiva 2001/29/EZ – Članak 5. stavak 2. točka (b) – Isključivo pravo reproduciranja – Iznimka – Reproduciranja za privatnu uporabu – Naknada – Izuzeće ex ante – Potvrda o izuzeću koju je izdao privatnopravni subjekt pod nadzorom samo društava za ostvarivanje autorskih prava – Ovlasti nadzora tog subjekta)

(2022/C 408/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)

Tuženici: Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE) Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Izreka

1. Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 5. stavka 2. točaka (a) i (b) Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu

treba tumačiti na način:

da im se ne protivi nacionalni propis na temelju kojeg se pravnoj osobi, koju su osnovale te je nadziru organizacije za kolektivno ostvarivanje prava intelektualnog vlasništva, povjerava upravljanje izuzećima od plaćanja i povratima naknade za privatno reproduciranje, kada taj nacionalni propis predviđa da se potvrde o izuzeću i povratu moraju izdati odnosno odobriti pravodobno i na temelju objektivnih kriterija koji ne dopuštaju toj pravnoj osobi da odbije zahtjev za izdavanje takve potvrde ili zahtjev za povrat na temelju razmatranja koja uključuju primjenu margine prosudbe i da se odluke te pravne osobe o odbijanju takvog zahtjeva moraju moći preispitivati pred neovisnim tijelom.

2. Članak 5. stavak 2. točku (b) Direktive 2001/29 kao i načelo jednakog postupanja

treba tumačiti na način:

da im se ne protivi nacionalni propis koji ovlašćuje pravnu osobu, koju su osnovale i nadziru je organizacije za kolektivno ostvarivanje prava intelektualnog vlasništva i kojoj je povjereno upravljanje izuzećima od plaćanja i povratima naknade za privatno reproduciranje, da zatraži pristup informacijama potrebnima za izvršavanje ovlasti koje su joj u vezi s tim povjerene, a da pritom nije moguće pozivati se na tajnost poslovnih knjiga predviđenu nacionalnim pravom, pri čemu je ta pravna osoba obvezna čuvati povjerljivost dobivenih informacija.

(¹) SL C 329, 16. 8. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curte de Casație și Justiție – Rumunjska) – Uniqa Asigurări SA/Agentia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Predmet C-267/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 56. – Isporučka usluga osiguranja – Mjesto oporezivanja – Usluge likvidacije šteta koje pružaju treća društva u ime i za račun osiguratelja”)

(2022/C 408/20)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Uniqa Asigurări SA

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Izreka

Članak 56. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da usluge likvidacije šteta koje pružaju treća društva, u ime i za račun osiguravajućeg društva, ne potpadaju pod „usluge konzultanata, inženjera, konzultantskih tvrtki, odvjetnika, računovođa i drugih sličnih usluga kao i obrade podataka i pružanja informacija” iz te odredbe.

(¹) SL C 349, 30. 8. 2021.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA/Navitours Sàrl

(Predmet C-294/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Šesta direktiva 77/388/EEZ – Članak 2. stavak 1. – Područje primjene – Oporezive transakcije – Članak 9. stavak 2. točka (b) – Mjesto pružanja usluga prijevoza – Turistička kružna putovanja po rijeci Moselle – Rijeka sa statusom kondominija”)

(2022/C 408/21)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

Tuženik: Navitours Sàrl

Izreka

Članak 2. točku 1. i članak 9. stavak 2. točku (b) Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 91/680/EEZ od 16. prosinca 1991.,

treba tumačiti na način da:

država članica mora oporezivati usluge turističke plovidbe koje pruža pružatelj s poslovnim nastanom u toj državi članici unutar područja koje na temelju međunarodnog ugovora sklopljenog između te države članice i druge države članice predstavlja zajedničko područje pod zajedničkim suverenitetom tih država članica i koje ne podliježe nikakvom odstupanju predviđenom pravom Unije, pod uvjetom da te usluge već nisu oporezovane u toj drugoj državi članici. Oporezivanje, koje izvrši jedna od država članica, tih usluga sprječava drugu državu članicu da ih oporezuje, ne dovodeći u pitanje mogućnost da te dvije države članice na drugi način urede oporezivanje usluga koje se obavljaju na tom području, posebice sporazumom, pod uvjetom da se izbjegne neoporezivanje prihoda i dvostruko oporezivanje.

(¹) SL C 191, 10. 5. 2022.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte d'appello di Venezia – Italija) – Agecontrol SpA/ZR, Lidl Italia Srl

(Predmet C-319/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Zajednička organizacija tržišta – Uredba (EZ) br. 1234/2007 – Svježe pakirano voće i povrće – Provedbena uredba (EU) br. 543/2011 – Kontrola usklađenosti – Prijevoz prema prodajnom mjestu koje pripada istom trgovačkom društvu – Popratna isprava – Oznaka zemlje podrijetla”)

(2022/C 408/22)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte d'appello di Venezia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Agecontrol SpA

Tuženici: ZR, Lidl Italia Srl

Izreka

Članak 5. stavak 4. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 543/2011 od 7. lipnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 za sektore voća i povrća te prerađevina voća i povrća, u vezi s njezinim člankom 8. i člancima 113. i 113.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 361/2008 od 14. travnja 2008., treba tumačiti na način da kontrola usklađenosti s tržišnim normama proizvoda iz sektora voća i povrća ne zahtijeva od posjednika tih proizvoda da izdaje popratnu ispravu. Međutim, kada posjednik izdaje takvu ispravu, on mora u svim tržišnim fazama navedenih proizvoda navesti naziv i zemlju njihova podrijetla, neovisno o okolnosti da su vanjski podaci koji se zahtijevaju Provedbenom uredbom br. 543/2011 već čitljivo i vidljivo naznačeni na jednoj strani pakiranja tih proizvoda, na obavijesti vidljivo istaknutoj unutar prijevoznog sredstva kojim se proizvodi prevoze kao i na računima koje je izdao njihov dobavljač.

⁽¹⁾ SL C 310, 2. 8. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – R.T./Hauptzollamt Hamburg

(Predmet C-368/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Carinski zakonik Unije – Uredba (EU) br. 952/2013 – Mjesto nastanka carinskog duga – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 30. – Članak 60. – Članak 71. stavak 1. – Oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a pri uvozu – Mjesto nastanka poreznog duga – Utvrđenje neispunjenja obveze koja se predviđa carinskim zakonodavstvom Unije – Određivanje mjesta uvoza robe – Prijevozno sredstvo registrirano u trećoj zemlji i uneseno u Europsku uniju protivno carinskim propisima)

(2022/C 408/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: R.T.

Tuženik: Hauptzollamt Hamburg

Izreka

Članke 30. i 60. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2018/2057 od 20. prosinca 2018.,

treba tumačiti na način da se:

za potrebe poreza na dodanu vrijednost mjesto uvoza vozila registriranog u trećoj državi i unesenog u Europsku uniju protivno carinskim propisima nalazi u državi članici u kojoj počinitelj povrede obveza određenih carinskim propisima boravi i stvarno upotrebljava vozilo.

(¹) SL C 382, 20. 9. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Svea Hovrätt – Švedska) – IRnova AB/FLIR Systems AB

(Predmet C-399/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 24. točka 4. – Isključive nadležnosti – Nadležnost u postupcima u vezi s registracijom ili valjanosti patenata – Područje primjene – Patentna prijava koja je podnesena u trećoj zemlji i patent koji je ondje dodijeljen – Svojstvo izumitelja – Nositelj prava na izum”)

(2022/C 408/24)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Svea Hovrätt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IRnova AB

Tuženik: FLIR Systems AB

Izreka

Članak 24. točku 4. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

treba tumačiti na način da se:

ne primjenjuje na spor u kojem se, u okviru tužbe koja se temelji na navodnom svojstvu izumitelja ili suizumitelja, nastoji utvrditi je li određena osoba nositelj prava na izume na koje se odnose patentne prijave podnesene u trećim zemljama i patenti koji su ondje dodijeljeni.

(¹) SL C 368, 13. 9. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Ministero dell’Interno/TO

(Predmet C-422/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Podnositelji zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Direktiva 2013/33/EU – Članak 20. stavci 4. i 5. – Opasno nasilno ponašanje – Pravo država članica da odrede primjenjive sankcije – Doseg – Ukidanje materijalnih uvjeta prihvata”)

(2022/C 408/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ministero dell’Interno

Tuženik: TO

Izreka

1. Članak 20. stavak 4. Direktive Vijeća 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvata podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu valja tumačiti na način da se primjenjuje na opasno nasilno ponašanje do kojeg je došlo izvan centra za smještaj.
2. Članak 20. stavke 4. i 5. Direktive 2013/33 treba tumačiti tako da mu se protivi to da se podnositelju zahtjeva za međunarodnu zaštitu u slučaju njegova opasno nasilnog ponašanja protiv javnih službenika izrekne sankcija ukidanja materijalnih uvjeta prihvata u smislu članka 2. točaka (f) i (g) te direktive koji se odnose na smještaj, hranu ili odjeću s obzirom na to da bi učinak te sankcije bilo lišavanje tog podnositelja zahtjeva mogućnosti da zadovolji svoje najosnovnije potrebe. Izricanje drugih sankcija na temelju navedenog članka 20. stavka 4. mora u svim okolnostima poštovati uvjete navedene u stavku 5. tog članka, posebno one koji se odnose na poštovanje načela proporcionalnosti i ljudskog dostojanstva.

⁽¹⁾ SL C 368, 13. 9. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 8. rujna 2022. – Puma SE i dr./Europska komisija

(Predmet C-507/21 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Damping – Uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Vijetnama – Provedba presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 – Ponovno uvođenje konačne antidampinške pristojbe – Nadležnost ratione temporis – Načelo nediskriminacije”)

(2022/C 408/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG (zastupnici: J. Cornelis i E. Vermulst, *advocaten*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Armati, G. Luengo i T. Maxian Rusche, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društva Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia SL i Puma Retail AG snosit će, osim vlastitih, troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 431, 25. 10. 2021.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 8. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Opolu – Poljska) – VP

(Predmet C-188/22) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EZ) br. 1206/2001 – Izvođenje dokaza – Saslušanje pisanim putem osobe koja boravi u državi članici koja nije država članica u kojoj je nadležni sud – Mogućnost korištenja metodom izvođenja dokaza predviđenom nacionalnim pravom, a ne onom predviđenom tom uredbom”)

(2022/C 408/27)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Opolu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VP

Druga stranka u postupku: osoba KS koju zastupa osoba AS

Izreka

Članke 1. i 17. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1206/2001 od 28. svibnja 2001. o suradnji između sudova država članica u izvođenju dokaza u građanskim ili trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da se sud države članice koji namjerava saslušati osobu koja boravi u drugoj državi članici ne mora nužno u okviru takve istražne radnje koristiti metodama izvođenja dokaza predviđenima tom uredbom, nego je ovlašten saslušati tu osobu u pisanom obliku u skladu s pravom države članice u kojoj je taj sud i to bez odobrenja središnjeg tijela ili nadležnog tijela zamoljene države članice, u smislu članka 3. navedene uredbe.

⁽¹⁾ Datum podnošenja: 11. 3. 2022.

Rješenje Suda od 8. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunjska) – C.D.A./I.J., N.L.

(Predmet C-205/22) ⁽¹⁾

(Brisanje)

(2022/C 408/28)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: C.D.A.

Tuženici: I.J., N.L.

Izreka

Predmet C-205/22 briše se iz upisnika Suda.

(¹) Datum podnošenja: 16. 3. 2022.

Žalba koju je 14. siječnja 2022. podnijela Silvia González Sordo i dr. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. studenoga 2021. u predmetu T-642/21, Gonzáles Sordo i dr./Komisija

(Predmet C-36/22 P)

(2022/C 408/29)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: Silvia González Sordo, Marta Calzado Melida, Evangelina Camino Nates, María José Canoura González, Félix Fernández Gascón, María Isabel Martínez de Lecea, José Antonio Pardo Cuesta, Natalia Ruisanchez Cáceres, María Ángeles Sáez Díaz, Mónica Ruiz Maccione, Ignacio Serrulla Rech, Celia Baños Olavarri, David Buitrago Cobo, Ana María Pardo García, Adriana Castillo Jiménez, José Manuel Salazar Castillo, María Lorena Tresgallo Salmón, Luis Alfredo Barroso Prados, Ana Isabel Alegre Rubio, Emilio-Joaquín Barrio Fernández de la Pradilla, Zulema Alexandra Lemolt García-Lago (zastupnica: B. González González, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 6. rujna 2022. Sud Europske unije (osmo vijeće) odbio je žalbu kao očito neosnovanu i naložio žaliteljima snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 14. siječnja 2022. podnio GZ (*) i dr. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. studenoga 2021. u predmetu T-687/21, GZ (*) i dr./Komisija

(Predmet C-37/22 P)

(2022/C 408/30)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: GZ (*), FK (*), AT (*), DH (*), ML (*), ZX (*), FO (*), RT (*), JC (*) (zastupnica: B. González González, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 6. rujna 2022. Sud Europske unije (osmo vijeće) odbio je žalbu kao očito neosnovanu i naložio žaliteljima snošenje vlastitih troškova.

(*) Informacije su izbrisane ili zamijenjene u okviru zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti.

Žalba koju je 18. siječnja 2022. podnio José Antonio Santos Cañibano i dr. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. studenoga 2021. u predmetu T-649/21, Santos Cañibano i dr./Komisija

(Predmet C-38/22 P)

(2022/C 408/31)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: José Antonio Santos Cañibano, Ruth Hompanera Lanzós, Judith Lapresa Isla, José Manuel Arias García, María del Mar Barba Barba, María Isabel Bernárdez Rodríguez, Mónica Camara Torio, Adriana Canella Suárez, Eladio Cano Nieto, Pilar Carbajales García, Luis De Miguel Ribón, Luis Ángel Díaz Suárez, Daniel Fernández González, Cristina Fernández Somoano, Pedro García Parada, Inmaculada García Perez, Susana González González, Pedro Óscar González Menéndez, José Manuel González Riopedre, Carlos Ángel Lazo Reguera, Salvador Llorens García, José Luis Lozano Garrido, Fernando Luiña Vela, Miguel Mera Vega, Abel Miravalles Pindas, Rafael Munguria Rubio, María Montserrat Muñiz Fernández, Aurora Nicolás Herreros, Verónica Pereira Torres, Ernesto Real Arias, Javier Rodríguez Lana, María Belén Rodríguez Menéndez, José Javier Rodríguez Mier, Concepción Rodríguez Rodríguez, María Elena Rodríguez Suárez, Alejandro Sánchez Gión, José Luis Santos Lobato, Susana Solís García, María de los Ángeles Ugido López, María Elvira Vega Fernández, Isabel María Vilalta Suárez, Antonio Villabela Pataño, María José Fernández Gutiérrez, Lourdes Cano Nieto (zastupnica: B. González González, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 6. rujna 2022. Sud Europske unije (osmo vijeće) odbio je žalbu kao očito neosnovanu i naložio žaliteljima snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 18. siječnja 2022. podnio Enol Velasco Granda i dr. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. studenoga 2021. u predmetu T-658/21, Velasco Granda i dr./Komisija

(Predmet C-39/22 P)

(2022/C 408/32)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: Enol Velasco Granda, María José Díaz Rodríguez, Silvia García Miguélez, Beatriz González Carvajal, Antonia Trinidad González Castro, Isabel Merediz Gutiérrez, María Miranda García, Ana Moreira Varillas, Lucía Villa Gutiérrez (zastupnica: B. González González, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 6. rujna 2022. Sud Europske unije (osmo vijeće) odbio je žalbu kao očito neosnovanu i naložio žaliteljima snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 18. siječnja 2022. podnio Ramón Baidés Fernández i dr. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. studenoga 2021. u predmetu T-659/21, Baidés Fernández i dr./Komisija

(Predmet C-40/22 P)

(2022/C 408/33)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: Ramón Baidés Fernández, Alberto Baranda Álvarez, José Luis Bermúdez Cuetos, Juan Carlos Campos Menéndez, María Gloria Díaz Blanco, José Vicente Galán Soto, María José González Delgado, María Rosario López Rodríguez, Erundina Prieto Álvarez, Mónica Regueira Álvarez, Patricia Sánchez Caballero (zastupnica: B. González González, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 6. rujna 2022. Sud Europske unije (osmo vijeće) odbio je žalbu kao očito neosnovanu i naložio žaliteljima snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 4. ožujka 2022. podnio Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 27. siječnja 2022. u predmetu T-736/21, PTTAZ/Komisija

(Predmet C-195/22 P)

(2022/C 408/34)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) (zastupnica: B. González González, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 6. rujna 2022. Sud Europske unije (osmo vijeće) odbio je žalbu kao očito neosnovanu i naložio žalitelju snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2022. uputio Landgericht Berlin (Njemačka) – VT i UR/Conny GmbH

(Predmet C-400/22)

(2022/C 408/35)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: VT, UR

Tuženik: Conny GmbH

Prethodno pitanje

Je li u skladu s člankom 8. stavkom 2. drugim podstavkom Direktive 2011/83/EU ⁽¹⁾ tumačenje nacionalnog propisa (u ovom slučaju: članka 312.j stavka 3. druge rečenice i članka 312.j stavka 4. Bürgerliches Gesetzbucha (Građanski zakonik), u verziji koja je bila na snazi od 13. lipnja 2014. do 27. svibnja 2022.) na način da se taj propis, isto kao i članak 8. stavak 2. drugi podstavak Direktive 2011/83/EU, primjenjuje i u slučaju kad potrošač trgovcu nije nužno obavezan izvršiti plaćanje u trenutku sklapanja ugovora elektroničkim sredstvom, nego samo pod određenim drugim uvjetima, primjerice isključivo u naknadnom slučaju uspjeha zatraženih pravnih radnji ili u slučaju naknadnog slanja opomene trećoj strani?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2011., L 304, str. 64.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 260.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2022. uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) –
kazneni postupak protiv BG**

(Predmet C-427/22)

(2022/C 408/36)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven kasatsionen sad

Optuženik

BG

Prethodna pitanja

1. Treba li definiciju kreditne institucije iz članka 4. stavka 1. točke 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 tumačiti na način da se kredit odobrava isključivo sredstvima koja se primaju kao depoziti ili ostala povratna sredstva od javnosti ili kreditna institucija smije odobravati kredite i sredstvima iz drugih izvora?
2. Kako treba tumačiti sadržaj „instrument[a] koji nadležna tijela izdaju u bilo kojem obliku, a kojim se daje pravo na obavljanje djelatnosti” u smislu članka 4. stavka 1. točke 42. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 te obuhvaća li taj sadržaj i odredbu o odobrenju za rad i odredbu o registraciji kojom se daje odobrenje za obavljanje kreditnih poslova?

⁽¹⁾ SL 2013., L 176, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L20, str. 2.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2022. uputio Spetsializiran nakazatelen sad
(Bugarska) – kazneni postupak protiv VB**

(Predmet C-430/22)

(2022/C 408/37)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Specializiran nakazatelen sad

Optuženik

VB

Prethodna pitanja

Treba li članak 8. stavak 2. drugu rečenicu Direktive 2016/343 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njime nacionalni sud, koji je unatoč tome što nisu ispunjeni uvjeti iz članka 8. stavka 2. osudio optuženika u odsutnosti, obvezuje da izričito upućuje na pravo na obnovu postupka koje optuženiku pripada u skladu s člankom 9. Direktive kako bi se on kasnije, osobito prilikom svojeg uhićenja radi izvršenja kazne, mogao obavijestiti o tom pravu? Pitanje se postavlja s obzirom na to da nacionalno pravo ne predviđa obvezu da se osoba osuđena u odsutnosti prilikom svojeg uhićenja radi izvršavanja kazne obavješćuje o pravu na obnovu postupka; nacionalno pravo također ne predviđa sudjelovanje suda prilikom izdavanja Europskog uhišćenog naloga u svrhu izvršenja kazne.

Treba li članak 8. stavak 4. drugu rečenicu Direktive 2016/343, a osobito izričaj: „također budu informirane o mogućnosti osporavanja odluke i pravu na obnovu postupka ili na drugo pravno sredstvo u skladu s člankom 9.” tumačiti na način da je riječ o obavješćivanju o službeno priznatom pravu na obnovu postupka ili pak o obavješćivanju o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka, s tim da će se tek naknadno ispitati osnovanost zahtjeva?

- (¹) Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL 2016., L 65, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2022. uputio Specializiran nakazatelen sad
(Bugarska) – kazneni postupak protiv PT, SD**

(Predmet C-432/22)

(2022/C 408/38)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Specializiran nakazatelen sad

Okrivljenici u glavnom postupku

PT, SD

Prethodna pitanja

Ako je riječ o kaznenom postupku koji se odnosi na optužnicu zbog kaznenih djela koja ulaze u područje primjene prava Unije, je li u skladu s člankom 19. stavkom 1. drugom rečenicom UEU-a i člankom 47. stavcima 1. i 2. Povelje nacionalni zakon kojim se nalaže da drugi sud, a ne sud pred kojim se vodi postupak i pred kojim su izvedeni svi dokazi, ispituje sadržaj sporazuma sklopljenog između državnog odvjetnika i optuženika ako je razlog tomu postojanje drugih suoptuženika koji nisu sklopili sporazum?

Je li u skladu s člankom 5. Okvirne odluke 2004/757 (¹), člankom 4. Okvirne odluke 2008/841 (²), člankom 19. stavkom 1. drugom rečenicom UEU-a i člankom 52. u vezi s člankom 47. Povelje nacionalni zakon prema kojem se sporazum kojim se okončava kazneni postupak odobrava isključivo ako su s njim suglasni svi ostali suoptuženici i njihovi branitelji?

Zahtijeva li se člankom 47. stavkom 2. Povelje da sud, nakon što je ispitao i odobrio sporazum, odbije ispitati optužbu protiv drugih suoptuženika ako je odlučio o tom sporazumu, ali ne o njihovu sudjelovanju ni o njihovoj krivnji?

- (¹) Okvirna odluka Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o minimalnim pravilima o sastavnim elementima kaznenih djela i kazni primjenjivih u području nezakonite trgovine drogom (SL 2004., L 335, str. 8.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 80.)

- (²) Okvirna odluka Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala (SL 2008., L 300, str. 42.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 135.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. srpnja 2022. uputio Sofijski rayonen sad (Bugarska) – „Em akaunt BG” EOOD/„Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets” AD

(Predmet C-438/22)

(2022/C 408/39)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rayonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Em akaunt BG” EOOD

Tuženik: „Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets” AD

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 101. stavak 1. UFEU-a, tumačen u smislu presude donesene u spojenim predmetima C-427/16 i C-428/16 ⁽¹⁾, CHEZ Elektro Bulgaria, tumačiti na način da nacionalni sudovi mogu izuzeti iz primjene nacionalnu odredbu na temelju koje sud nema pravo stranci koja nije uspjela u postupku naložiti snošenje troškova odvjetničke naknade u iznosu manjem od najmanjeg dopuštenog iznosa utvrđenog pravilnikom koji je samostalno usvojila strukovna organizacija odvjetnika, kao što je Visoko odvjetničko vijeće (Bugarska), ako ona nije ograničena na ostvarenje legitimnih ciljeva, i to ne samo u odnosu na ugovorne stranke, nego ni u odnosu na treće osobe kojima bi se moglo naložiti snošenje troškova postupka?
2. Treba li članak 101. stavak 1. UFEU-a, tumačen u smislu presude donesene u spojenim predmetima C-427/16 i C-428/16, ČEZ Elektro Bălgarija, tumačiti na način da se legitimni ciljevi koji opravdavaju primjenu nacionalne odredbe na temelju koje sud nema pravo stranci koja nije uspjela u postupku naložiti snošenje troškova odvjetničke naknade u iznosu manjem od najmanjeg dopuštenog iznosa utvrđenog pravilnikom koji je usvojila strukovna organizacija odvjetnika, kao što je Visoko odvjetničko vijeće (Bugarska), trebaju smatrati utvrđenima zakonom i da nacionalni sud može izuzeti iz primjene nacionalni propis ako ne utvrdi da su ti ciljevi prekoračeni u konkretnom slučaju ili se naprotiv treba smatrati da je nacionalno pravno pravilo neprimjenjivo ako nije utvrđeno ostvarenje tih ciljeva?
3. Koja stranka u građanskom sporu u kojem je stranci koja nije uspjela u postupku naloženo snošenje troškova mora u skladu s člankom 101. stavkom 1. UFEU-a u vezi s člankom 2. Uredbe (EZ) br. 1/2003 ⁽²⁾ dokazati postojanje legitimnog cilja i proporcionalnost njegova ostvarenja pravilnikom o najmanje dopuštenom iznosu odvjetničke naknade koji je usvojila strukovna organizacija odvjetnika ako je zatraženo smanjenje prekomjernog iznosa odvjetničke naknade: stranka koja zahtijeva odluku o troškovima ili stranka koja nije uspjela u postupku i koja traži smanjenje naknade?
4. Treba li članak 101. stavak 1. UFEU-a, tumačen u smislu presude donesene u spojenim predmetima C-427/16 i C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, tumačiti na način da državno tijelo, poput Narodnoto sabranie (Narodna skupština, Bugarska), mora, ako određivanje najnižih cijena pravilnikom delegira strukovnoj organizaciji odvjetnika, izričito navesti posebne metode na temelju kojih se utvrđuje proporcionalnost ograničenja ili je zadaća strukovne organizacije da ih razmotri prilikom donošenja pravilnika (na primjer, u obrazloženju nacрта ili pripremljenim dokumentima), a nacionalni sud je dužan, ovisno o slučaju, ako se takve metode ne uzmu obzir, odbiti primijeniti pravilnik, bez ispitivanja konkretnih iznosa te je li obrazloženo razmatranje takvih metoda dovoljno da se smatra da je propis ograničen na ono što je nužno za ostvarenje postavljenih legitimnih ciljeva?
5. Ako odgovor na četvrto prethodno pitanje bude niječan: Treba li članak 101. stavak 1. UFEU-a, tumačen u smislu presude donesene u spojenim predmetima C-427/16 i C-428/16, ČEZ Elektro Bălgarija, tumačiti na način da je nacionalni sud dužan ocijeniti legitimne ciljeve koji opravdavaju primjenu nacionalne odredbe na temelju koje sud nema pravo stranci koja nije uspjela u postupku naložiti snošenje troškova odvjetničke naknade u iznosu manjem od najmanjeg dopuštenog iznosa utvrđenog pravilnikom koji je usvojila strukovna organizacija odvjetnika, kao što je Visoko odvjetničko vijeće (Bugarska), i njihovu proporcionalnost s obzirom na učinke na iznos koji je predviđen konkretno za predmet te odbiti primijeniti taj iznos ako se njime prekoračuje ono što je nužno za ostvarenje ciljeva ili nacionalni sud mora podrobno ispitati vrstu i oblik kriterija predviđenih u pravilniku za utvrđivanje pojedinog iznosa te, ako utvrdi da se njima u određenim slučajevima može prekoračiti ono što je nužno za ostvarenje ciljeva, u svim slučajevima izuzeti iz primjene predmetne odredbe?
6. Ako se osiguranje pružanja kvalitetnih pravnih usluga smatra legitimnim ciljem najmanjeg dopuštenog iznosa naknade, dopušta li se člankom 101. stavkom 1. UFEU-a da se najmanji dopušteni iznosi utvrde isključivo na temelju vrste predmeta (predmet spora), materijalnog interesa povezanog s predmetom i, djelomično, broja održanih rasprava, bez uzimanja u obzir drugih kriterija, poput činjenične složenosti, primjenjivih nacionalnih i međunarodnih pravila itd.?

7. Ako na peto prethodno pitanje treba odgovoriti na način da je nacionalni sud dužan u svakom postupku zasebno ispitati mogu li legitimni ciljevi osiguranja učinkovite pravne pomoći opravdati primjenu pravnog uređenja najmanjeg dopuštenog iznosa naknade, na temelju kojih kriterija je u tom slučaju nacionalni sud dužan ocijeniti proporcionalnost najmanjeg dopuštenog iznosa naknade u konkretnom predmetu ako smatra da je najmanji dopušten iznos uređen u skladu s ciljem osiguranja učinkovite pravne pomoći na nacionalnoj razini?
8. Treba li članak 101. stavak 1. UFEU-a u vezi s člankom 47. stavkom 3. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da pri ocjeni sedmog prethodnog pitanja valja uzeti u obzir propis o naknadi koju država plaća odvjetnicima imenovanima po službenoj dužnosti, koji je izvršna vlast odobrila i koji na temelju zakonskog upućivanja predstavlja najveći dopušteni iznos koji se nadoknađuje stranci koja je uspjela u postupku u kojem ju je zastupao pravni savjetnik?
9. Treba li članak 101. stavak 1. UFEU-a u vezi s člankom 47. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da je nacionalni sud pri ocjeni sedmog prethodnog pitanja dužan navesti iznos naknade koji je dostatan za ostvarenje cilja osiguranja kvalitetne pravne pomoći i koji se mora usporediti s onim koji proizlazi iz propisa te obrazložiti iznos koji utvrdi u skladu sa svojom diskrecijskom ovlašću?
10. Treba li članak 101. stavak 2. UFEU-a u vezi s načelima djelotvornosti nacionalnih postupovnih sredstava i zabrane zlouporabe prava tumačiti na način da je nacionalni sud, ako utvrdi da je odluka udruženja poduzetnika u suprotnosti sa zabranama ograničenja tržišnog natjecanja zbog toga što se njome za njegove članove utvrđuju najniže tarife, a ne postoje valjani razlozi za takvu intervenciju, dužan primijeniti najniže tarife utvrđene u toj odluci s obzirom na to da odražavaju stvarne tržišne cijene usluga na koje se odnosi odluka jer su sve osobe koje pružaju predmetnu uslugu obvezane na članstvo u tom udruženju?

(¹) ECLI:EU:C:2017:890

(²) Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. srpnja 2022. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustrojstvoto i rakovoditel na Upravliavaštia organ na operativna programa „Regioni v rastež” 2014-2020/Obština Razgrad

(Predmet C-441/22)

(2022/C 408/40)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustrojstvoto i rakovoditel na Upravliavaštia organ na operativna programa „Regioni v rastež” 2014-2020

Druge stranke u kasacijskom postupku: Obština Razgrad

Prethodna pitanja

1. Dopušta li se člankom 72. stavkom 1. točkom (e) u vezi s njegovim stavkom 4. točkama (a) i (b) Direktive 2014/24 (¹) nacionalni propis ili praksa tumačenja i primjene tog propisa, prema kojoj se može smatrati da je riječ o povredi propisa o značajnoj izmjeni ugovora o javnoj nabavi samo ako su stranke potpisale pisani sporazum/dodatak o izmjeni ugovora?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje: Dopušta li se člankom 72. stavkom 1. točkom (e) u vezi s njegovim stavkom 4. točkama (a) i (b) Direktive 2014/24 nacionalni propis ili praksa tumačenja i primjene tog propisa, prema kojoj do nezakonite izmjene ugovora o javnoj nabavi može doći ne samo pisanim sporazumom koji je potpisala jedna od stranaka nego i zajedničkim radnjama stranaka kojima se krše propisi o izmjeni ugovora, koji dolaze do izražaja u komunikaciji i pisanim tragovima o toj komunikaciji (poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku) a temeljem kojih se može zaključiti da postoji suglasnost volja za dotičnu izmjenju?

3. Dopušta li se člankom 72. stavkom 1. točkom (e) u vezi s njegovim stavkom 4. točkama (a) i (b) Direktive 2014/24 nacionalni propis ili praksa tumačenja i primjene tog propisa, prema kojoj se u slučaju poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku (u kojem su u dokumentaciji o nabavi određeni najduži rok i najkasniji datum izvršenja ugovora; rok je i indikator u okviru metodologije ocjenjivanja ponuda; ugovor je stvarno izvršen prekoračenjem najdužeg roka i najkasnijeg datuma predviđenog u dokumentaciji o nabavi, a da nisu postojale nepredvidive okolnosti; naručitelj je izvršenje prihvatio bez prigovora i nije istaknuo zahtjev za ostvarivanje prava na ugovornu kaznu zbog zakašnjenja) izvršenje ugovora kršenjem uvjeta iz dijela dokumentacije o nabavi koja se odnosi na rok te ugovora u slučaju nepostojanja nepredvidivih okolnosti i u slučaju nepostojanja prigovora od strane naručitelja tumači samo kao vrsta neurednog izvršenja ugovora, a ne kao nezakonita značajna izmjena ugovora u dijelu koji se odnosi na rok izvršenja?

(¹) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. srpnja 2022. uputio Varhoven administrativen sad
(Bugarska) – Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustrojstvoto i rakovoditel na
Nacionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020”/Obština Balčik**

(Predmet C-443/22)

(2022/C 408/41)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustrojstvoto i rakovoditel na Nacionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020”

Druga stranka u kasacijskom postupku: Obština Balčik

Prethodna pitanja

1. Dopušta li se člankom 72. stavkom 1. točkom (e) u vezi s njegovim stavkom 4. točkama (a) i (b) Direktive 2014/24 (¹) nacionalni propis ili praksa tumačenja i primjene tog propisa, prema kojoj se može smatrati da je riječ o povredi propisa o značajnoj izmjeni ugovora o javnoj nabavi samo ako su stranke potpisale pisani sporazum/dodatak o izmjeni ugovora?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje: Dopušta li se člankom 72. stavkom 1. točkom (e) u vezi s njegovim stavkom 4. točkama (a) i (b) Direktive 2014/24 nacionalni propis ili praksa tumačenja i primjene tog propisa, prema kojoj do nezakonite izmjene ugovora o javnoj nabavi može doći ne samo pisanim sporazumom koji je potpisala jedna od stranaka nego i zajedničkim radnjama stranaka kojima se krše propisi o izmjeni ugovora, koji dolaze do izražaja u komunikaciji i pisanim tragovima o toj komunikaciji (poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku) a temeljem kojih se može zaključiti da postoji suglasnost volja za izmjenju?
3. Obuhvaća li se pojmom „temeljne pripreme [...] dodjele” u smislu uvodne izjave [109.] Direktive 2014/24 u dijelu koji se odnosi na rok za obavljanje djelatnosti i ocjenu rizika od uobičajenih vremenskih uvjeta koji bi mogli negativno utjecati na izvršenje ugovora u određenom roku kao i ocjenu zakonom predviđenih zabrana u pogledu obavljanja djelatnosti tijekom određenog razdoblja obuhvaćenog razdobljem izvršenja ugovora?

4. Obuhvaćaju li se pojmom „nepredvidive okolnosti” u smislu Direktive 2014/24 samo okolnosti koje su nastupile nakon nabave (kao što je predviđeno nacionalnom odredbom članka 2. točke 27. Dopunitelni rasporedbi na Zakona za obštenstvenite porački (Dodatne odredbe Zakonu o javnoj nabavi)) i koje nisu mogle biti predviđene usprkos temeljnoj pripremi, nisu prouzročene radnjama ili propuštanjima stranaka, ali koje onemogućavaju izvršenje pod ugovorenim uvjetima? Ili se Direktivom ne zahtijeva da su te okolnosti nastupile nakon nabave?
5. Predstavljaju li uobičajeni vremenski uvjeti, koji nisu „nepredvidive okolnosti” u smislu uvodne izjave [109.] Direktive 2014/24, kao i prije nabave objavljena zakonska zabrana građevinskih radova tijekom određenog razdoblja, objektivno opravdanje za neizvršenje ugovora u određenom roku? Je li sudionik u tom kontekstu (primjenom dužne pažnje i u skladu s načelom dobre vjere) obavezan pri računanju ponuđenog roka uračunati uobičajene rizike koji su značajni za izvršenje ugovora u određenom roku?
6. Dopušta li se člankom 72. stavkom 1. točkom (e) u vezi s njegovim stavkom 4. točkama (a) i (b) Direktive 2014/24 nacionalni propis ili praksa tumačenja i primjene tog propisa, prema kojoj može postojati nezakonita izmjena ugovora o javnoj nabavi u slučaju poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku ako je rok za izvršenje ugovora unutar određenih granica uvjet za sudjelovanje u postupku nabave (te se sudionik u slučaju nepridržavanja tih granica isključuje); ugovor nije izvršen u roku zbog uobičajenih vremenskih uvjeta kao i zbog zakonske zabrane djelatnosti najavljene prije nabave, koji su obuhvaćeni predmetom i rokom nabave, a ne predstavljaju nepredvidive okolnosti; izvršenje ugovora prihvaćeno je bez prigovora u pogledu roka te nije istaknut zahtjev za ostvarivanje prava na ugovornu kaznu zbog zakašnjenja, tako da je u konačnici izmijenjen bitan uvjet iz dokumentacije o nabavi koji je odredio konkurentsko okruženje te je gospodarska ravnoteža nabave promijenjena u korist izvođača radova?

(¹) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. srpnja 2022. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Caixabank SA i dr./ADICAE i dr.**

(Predmet C-450/22)

(2022/C 408/42)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Caixabank SA, Caixa Ontinyent SA, Banco Santander SA, sucesor procesal de Banco Popular Español SA y Banco Pastor SA, Targobank, SA, Credifimo SAU, Caja Rural de Teruel SCC, Caja Rural de Navarra SCC, Cajasiete Caja Rural SCC, Liberbank SA, Banco Castilla La Mancha SA, Bankia SA, sucesora procesal de Banco Mare Nostrum SA, Unicaja Banco, SA, Caja Rural de Asturias SA, Caja de Arquitectos SCC (Arquia Bank SA), Nueva Caja Rural de Aragón SC, Caja Rural de Granada SCC SA, Caja Rural del Sur SCC, Caja Rural de Jaén, Barcelona y Madrid SCC, Caja Rural de Albacete, Ciudad Real y Cuenca SCC (Globalcaja), Caja Laboral Popular SCC (Kutxa), Caja Rural Central SCC, Caja Rural de Extremadura SCC, Caja rural de Zamora SCC, Banco Sabadell SA, Banca March SA, Ibercaja, Banca Puyo SA

Druge stranke u žalbenom postupku: ADICAE, M.A.G.G., M.R.E.M., A.B.C., Óptica Claravisión SL, A.T.M., F.A.C., A.P.O., P.S.C., J.V.M.B., sljednik C.M.R.-a

Prethodna pitanja

1. Je li obuhvaćeno člankom 4. stavkom 1. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾, u dijelu u kojem se u njemu upućuje na okolnosti sklapanja ugovora, i člankom 7. stavkom 3. iste direktive, u dijelu u kojem se u njemu upućuje na slične odredbe, apstraktno odlučivanje, za potrebe nadzora transparentnosti u okviru kolektivne tužbe, o odredbama koje više od stotinu financijskih institucija primjenjuje u milijunima bankarskih ugovora, a da se pritom ne uzima u obzir količina pruženih predugovornih informacija o pravnom i financijskom teretu odredbe, kao ni ostale okolnosti pojedinačnog slučaja u trenutku sklapanja ugovora?
2. Je li u skladu s člankom 4. stavkom 2. i člankom 7. stavkom 3. Direktive 93/13/EEZ to da se apstraktni nadzor transparentnosti može provesti sa stajališta prosječnog potrošača kad su različite ponude ugovorâ upućene različitim posebnim skupinama potrošača ili kad su brojne financijske institucije koje utvrđuju odredbe, a čija se područja poslovanja gospodarski i zemljopisno znatno razlikuju, i to tijekom vrlo dugog razdoblja u kojem se upoznatost javnosti s tim odredbama mijenjala?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. srpnja 2022. uputio Specialisiran nakazatelen sad
(Bugarska) – kazneni postupak protiv VB**

(Predmet C-468/22)

(2022/C 408/43)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Specialisiran nakazatelen sad

Optuženik

VB

Prethodno pitanje

Je li u skladu s člankom 9. Direktive 2016/343 ⁽¹⁾ i načelom djelotvornosti odredba nacionalnog prava, kao što je članak 423. stavak 3. NPK-a, kojom se osoba koja podnosi zahtjev za obnovu postupka jer je bila odsutna i jer nije bila riječ ni o jednom od slučajeva iz članka 8. stavka 2. [Direktive] obvezuje da osobno dođe pred sud kako bi se mogao ispitati meritum tog zahtjeva?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL 2016., L 65, str. 1.)

**Žalba koju je 10. kolovoza 2022. podnio Roberto Aquino protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od
1. lipnja 2022. u predmetu T-253/21, Aquino/Parlament**

(Predmet C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Roberto Aquino (zastupnici: L. Levi, S. Rodrigues, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu presudu;
- raspravi o ovom predmetu na način da Sud presudi da je žaliteljeva tužba u prvostupanjskom postupku osnovana;
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Pogreška koja se tiče prava zbog pogrešnog tumačenja kriterija za sumnju koja upravi daje pravo na intervenciju u izborni postupak čiji je cilj izbor članova Odbora osoblja – Proturječnosti u obrazloženju – Povreda prava na slobodu okupljanja i udruživanja (članak 12. Povelje Europske unije o temeljnim pravima), kako je navedeno u svakom neopravdanom uplitanju uprave u navedeni izborni postupak.
2. Pogrešna kvalifikacija određenih dokumenata sastavljenih na zahtjev druge stranke u postupku za nadzor izbornog postupka – Povreda obveze obrazlaganja od strane suda.
3. Iskrivljavanje podataka iz spisa i pogrešno tumačenje pravila koja se primjenjuju na konstituirajuću sjednicu Odbora osoblja – Povreda prava obrane.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. kolovoza 2022. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) –
GF/Schauinsland-Reisen GmbH**

(Predmet C-546/22)

(2022/C 408/45)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GF

Tuženik: Schauinsland-Reisen GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 12. stavak 3. Direktive (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾ (Direktiva o putovanjima u paket aranžmanima) tumačiti na način da se organizator putovanja na izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći, koje ga sprječavaju u izvršenju ugovora, može pozivati već ako je u državi članici kupca za to ovlašteno tijelo prije planiranog početka putovanja izdalo upozorenje za putovanja u zemlju odredišta najvišeg stupnja?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li članak 12. stavak 3. Direktive (EU) 2015/2302 tumačiti na način da ne postoje izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći ako je putnik znajući za upozorenje za putovanja i neizvjesnost u pogledu daljnjeg razvoja pandemije izjavio da unatoč tomu želi putovati i izvršenje tog putovanja za organizatora ne bi bilo nemoguće?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL 2015., L 326, str. 1.)

Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 21. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – AB, AB-CD/ Z EF

(Predmet C-265/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/46)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 263, 5. 7. 2021.

Rješenje predsjednika Suda od 9. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden – Njemačka) – TX/Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-481/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/47)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 422, 18. 10. 2021.

OPĆI SUD

Tužba podnesena 4. kolovoza 2022. – Genzyme Europe/Komisija

(Predmet T-483/22)

(2022/C 408/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Genzyme Europe BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: P. Bogaert, B. Van Vooren i M. Oyarzabal Arigita, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku da se avalglukozidaza alfa ne smatra „novom djelatnom tvari”, kao što je to sadržano, ili barem implicirano, u Odluci Komisije C(2022) 4531 *final* od 24. lipnja 2022.;
- poništi članak 5. te Komisijine odluke, kojim se utvrđuje da se lijek Nexviadyme – avalglukozidaza alfa ne klasificira kao lijek za rijetke bolesti; i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova ovih postupaka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi članka 10. stavka 1. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. ⁽¹⁾ i članka 14. stavka 11. Uredbe (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. ⁽²⁾ te o očitoj pogrešci u ocjeni, u kombinaciji s nedostatnim obrazloženjem (odnosi se na prvi dio pobijane odluke, kojim se uskraćuje status „nove djelatne tvari”).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi načela dobre uprave, kako je utvrđeno u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (odnosi se na prvi dio pobijane odluke, kojim se uskraćuje status „nove djelatne tvari”).
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi članka 5. stavka 12. točke (b) Uredbe (EZ) br. 141/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti ⁽³⁾, očitoj pogrešci u ocjeni i nedostatnom obrazloženju (odnosi se na drugi dio pobijane odluke – povlačenje oznake lijeka za rijetke bolesti).

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.), kako je izmijenjena.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL 2004., L 136, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 31., str. 18.), kako je izmijenjena.

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 141/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti (SL 2000., L 18, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 3.), kako je izmijenjena.

Tužba podnesena 19. kolovoza 2022. – Schrom Farms/Komisija**(Predmet T-507/22)**

(2022/C 408/49)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Schrom Farms spol. s r. o. (Velké Albrechtice, Češka Republika) (zastupnici: S. Sobolová i O. Billard, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;
- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2022/908 od 8. lipnja 2022. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka država članica u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (priopćeno pod brojem dokumenta C(2022) 3543) (SL 2022., L 157, str. 15.), u dijelu u kojem se njome iz financiranja Unije isključuju izdaci povezani s bespovratnim sredstvima koja su češka tijela dodijelila tužitelju u iznosu od 30 606,96 eura;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova; i
- odredi svaku drugu mjeru koju smatra prikladnom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je isključenje iz financiranja Unije izdataka povezanih s bespovratnim sredstvima koja su češka tijela dodijelila tužitelju u iznosu od 30 606,96 eura nedostatno obrazloženo, odnosno da u odnosu na njega ne postoji nikakvo obrazloženje, što je u suprotnosti s člankom 296. UFEU-a i člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik i izravno i neizravno povrijedio tužiteljeva temeljna prava jer tužitelj nije imao priliku izraziti svoja stajališta tijekom revizije koja je dovela do donošenja pobijane odluke, iako potonja navodno negativno utječe na bespovratna sredstva dodijeljena tužitelju.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da tuženik nije nadležan za tumačenje i primjenu internog prava država članica.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da tuženik nije dokazao sadržaj češkog prava i da je počinio pogrešku u njegovu tumačenju i primjeni.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik počinio pogrešku i u tumačenju i primjeni prava Unije jer je pogrešno smatrao da je došlo do povrede članka 61. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2018., L 193, str. 1. i ispravak SL 2018., L 294, str. 45.) i primijenio češka pravila o sukobima interesa, što je u suprotnosti s temeljnim načelima prava Unije, uključujući temeljno načelo jednakog postupanja i nediskriminacije.

Tužba podnesena 31. kolovoza 2022. – PAN Europe/Komisija**(Predmet T-536/22)**

(2022/C 408/50)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: A. Bailleux, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- poništi odluku, valjano dostavljenu tužitelju 18. srpnja 2022., o zahtjevu za interno preispitivanje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2021/2049 od 24. studenoga 2021. o produljenju odobrenja aktivne tvari cipermetrin kao kandidata za zamjenu u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja te o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 ⁽¹⁾;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela opreznosti i obveze Unije da osigura visoku razinu zaštite ljudskog zdravlja i okoliša, kao što proizlazi iz članka 9., članka 11., članka 168. stavka 1. i članka 191. stavka 1. UFEU-a i iz članaka 35. i 37. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ SL 2021., L 420, str. 6.

Tužba podnesena 2. rujna 2022. – Sanity Group/EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)**(Predmet T-541/22)**

(2022/C 408/51)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Sanity Group GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: B. Koch i V. Wolf, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem:* AC Marca Brands, SL (Barcelona, Španjolska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj pred Općim sudom*Predmetni sporni žig:* prijava figurativnog žiga Europske unije Sanity Group – prijava za registraciju br. 18 110 653*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. lipnja 2022. u predmetu R 2107/2021-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 4. rujna 2022. – Martin Rodrigo/EUIPO – Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)

(Predmet T-542/22)

(2022/C 408/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Andres Carlos Martin Rodrigo (Fuente el Saz de Jarama, Španjolska) (zastupnik: J. L. Donoso Romero, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem: Louis Vuitton Malletier (Pariz, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije CALIFORNIA Dreaming by Made in California – prijava za registraciju br. 18 224 612

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. lipnja 2022. u predmetu R 2242/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi u cijelosti pobijanu odluku;
- stoga se prigovor mora u cijelosti odbiti i, slijedom toga, prijava figurativnog žiga Europske unije mora biti odobrena za sve proizvode i usluge;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća
-

Tužba podnesena 5. rujna 2022. – Laboratorios Ern/EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)**(Predmet T-543/22)**

(2022/C 408/53)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: S. Correa Rodríguez, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem:* BRM Extremities Srl (Milano, Italija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem*Predmetni sporni žig:* prijava verbalnog žiga Europske unije BIOPLAN – prijava za registraciju br. 18 095 065*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. lipnja 2022. u predmetu R 2147/2021-5**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu BRM Extremities Srl, u slučaju da BRM Extremities Srl odluči intervenirati u ovom postupku, snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 6. rujna 2022. – Prolactal/EUIPO – Prolàctea (PROLACTAL)**(Predmet T-549/22)**

(2022/C 408/54)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Prolactal GmbH (Hartberg, Austrija) (zastupnici: H. Roerdink i S. Janssen, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem:* Prolàctea, SAU (Castrogonzalo, Španjolska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj pred Općim sudom*Predmetni sporni žig:* međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija u odnosu na žig PROLACTAL – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 475 897

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. lipnja 2022. u predmetu R 752/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se odnosi na društvo Prolactal;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 27. stavka 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
- povreda načelâ zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti, jer EUIPO-ova odluka – u skladu s kojom zahtjevi za dokaz o uporabi koje je podnijelo društvo Prolactal ne ispunjavaju zahtjeve iz članka 10. stavka 1. Delegirane uredbe o žigu EU-a i, stoga, nisu dopušteni – nije razmjerna svojim posljedicama;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća i članka 41. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- povreda načelâ zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti, jer je teret dokazivanja koji je nametnuo EUIPO prekoračio opseg onoga što se od tužitelja moglo očekivati da pruži kao dokaz istodobnog postojanja;
- povreda relevantne sudske prakse u pogledu opće ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu.

Tužba podnesena 7. rujna 2022. – mataharispaclub/EUIPO – Rouha (SpaClubMatahari)

(Predmet T-552/22)

(2022/C 408/55)

Jezik na kojem je tužba podnesena: češki

Stranke

Tužitelj: mataharispaclub s. r. o. (Mníšek pod Brdy, Češka Republika) (zastupnik: M. Diamant, *advokát*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Alena Rouha (Prag, Češka Republika)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: Druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „SpaClubMatahari” –žig Europske unije br. 17 642 661

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašenje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. lipnja 2022. u predmetu R 937/2021-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 60. stavka 1. točke (a) i članka 60. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 9. rujna 2022. – Francuska/Komisija

(Predmet T-555/22)

(2022/C 408/56)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Francuska Republika (zastupnici: T. Stehelin, A. Daniel i E. Leclerc, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi obavijest o otvorenom natječaju EPSO/AD/400/22, naslovljenom „Administratori (AD7) i stručnjaci (AD9) u područjima obrambene industrije i svemira” objavljenom 16. lipnja 2022. u Službenom listu Europske unije ⁽¹⁾;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je obaviješću o otvorenom natječaju EPSO/AD/400/22, naslovljenom „Administratori (AD7) i stručnjaci (AD9) u područjima obrambene industrije i svemira” stvorena neopravdana diskriminacija na temelju jezika.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi potrebe zapošljavanja dužnosnika koji posjeduju najviše kompetencije, učinkovitost i integritet.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijanom obaviješću o otvorenom natječaju zaobilaze postupci predviđeni Ugovorima za određivanje jezičnog uređenja institucija Unije i pravila za provedbu tih postupaka.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze Europske unije da poštuje bogatstvo svoje kulturne i jezične raznolikosti te da osigura zaštitu i razvoj europske kulturne baštine.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.

⁽¹⁾ SL 2022., C 233A, str. 1.

Tužba podnesena 13. rujna 2022. – HF/Parlament**(Predmet T-565/22)**

(2022/C 408/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: HF (zastupnik: A. Tymen, odvjetnica)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

— proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;

slijedom toga:

— poništi odluku od 3. studenoga 2021. kojom se odbija tužiteljičin zahtjev za pomoć od 11. prosinca 2014.;

— po potrebi, poništi odluku od 3. lipnja 2022., zaprimljenu 7. lipnja 2022. kojom se odbija tužiteljičina žalba od 3. veljače 2022.;

— naloži tuženiku plaćanje naknade štete i kamata, *ex aequo et bono* određenih na 50 000 eura, kao naknadu za neimovinsku štetu koju je tužiteljica pretrpjela;

— naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nepravilnosti postupka koji je proveo Odbor, na povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i na povredi članka 24. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama u ocjeni, na povredi obveze pružanja pomoći i na povredi članka 12.a i 24. Pravilnika o osoblju.

Rješenje Općeg suda od 8. rujna 2022. – Schenk Italia/EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)**(Predmet T-474/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 408/58)

Jezik postupka: talijanski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 382, 20. 9. 2021.

Rješenje Općeg suda od 8. rujna 2022. – Automobiles Citroën/EUIPO – Polestar (Représentation de deux chevrons inversés)

(Predmet T-608/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/59)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 471, 22. 11. 2021.

Rješenje Općeg suda od 8. rujna 2022. – Automobiles Citroën/EUIPO – Polestar (Représentation de deux chevrons inversés)

(Predmet T-625/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/60)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 471, 22. 11. 2021.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR